

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/16 strani
Din 250.—, 1/32 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

Razpust parlamenta — nove volitve.

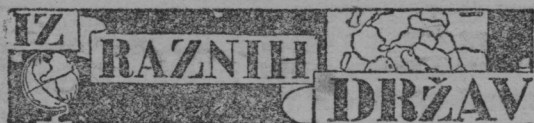
Narodni poslanci so se sredi preteklega tedna zbirali v Beogradu, da bi začeli razpravo o državnem proračunu. Pa so se jim pred nosom zaprla vrata narodne skupščine. V sredo ob pol osmi uri zvečer je bil objavljen odlok o razpustu narodne skupščine in o razpisu novih volitev v narodno skupščino v nedeljo, 5. maja 1935. Novoizvoljena skupščina se bo sestala 3. junija 1935. Ta dogodek je prišel iznenada, toda ne nepričakovano. Ljudstvo širom naše države ga je težko pričakovalo ter ga pozdravilo z iskrenim veseljem. Če bi hoteli to veselje v procentih prebivalstva izraziti, bi smeli z vso pravico reči: 98% vseh jugoslovanskih državljanov se veseli, 2% pa tvorijo tisti, ki kremžijo obraze.

In kdo so ti? To so člani JNS (Jugoslovanske nacionalne stranke), odnosno njeni voditelji. Zgodovina te stranke, ki je bila ustanovljena 15. decembra 1931 pod imenom Jugoslovanska radikalna kmetska demokracija ter se je pozneje prelevila v Jugoslovansko nacionalno stranko, je zgodovina dobe v notranji politiki naše države, ki je državi in narodu v veliko škodo. Rezultat štiriletnega delovanja te stranke je: obubožanje kmetskega stanu in vseh delovnih

slojev, nezadovoljstvo ljudstva, mržnja in nezaupanje.

JNSsarski voditelji so znali svojo samopašno, pravi ljudskim interesom škodljivo strankarsko politiko pokrivati s firmo jugoslovanstva ter so vsakega, ki ni hotel trobiti v njihov rog, razkričevali kot separatista, kot sovražnika jugoslovanstva, da celo kot sovražnika države. Takšno ravnanje ni samo izraz neizčrpne samopašnosti in ošabnosti, marveč tudi notranje hudobnosti. Ožigosati človeka kot protidržavni element samo zato, ker je proti kakšni stranki in njenemu delovanju: to je ne samo politično brezvestno in hudobno, marveč tudi državni ideji škodljivo. Ko se bo pisala zgodovina občinskih volitev v Sloveniji v oktobru 1933, se bo javno odkrila ne samo ta stran, marveč še tudi marsikatera druga stran morale JNS sarskih voditeljev in poglavarjev.

Nehvalevrednemu parlamentarnemu »delovanju« te stranke je vse hvale vredni razpust parlamenta napravil pravočasni konec. Politično ozračje se je znatno očistilo, ljudstvo je svobodnejše in krepkejše zadihalo in pričakuje nove volitve z novimi nadami in velikim zaupanjem.

V NAŠI DRŽAVI.

Novi ban v naši banovini. Z ukazom kraljevega namestništva je bil imenovan za bana dravske banovine g. dr. D. Puc, župan ljubljanski. Novi ban je rojen v Ljubljani leta 1879. V Ljubljani je končal gimnazijo, pravne nauke v Gradcu in na Dunaju. Po končanih visokosolskih študijah je stopil v odvetniško pisarno dr. Treota v Gorici leta 1903. V Gorici je mnogo deloval v narodno-kulturnem oziru. Ob izbruhu svetovne vojne je bil obdolžen kot srbofil veleizdajec ter aretiran. Izpustili so ga, ko je napovedala Italija Avstriji vojno in je moral kot rezervni častnik na fronto. Leta 1920 je otvoril odvetniško pisarno v Ljubljani in že leta 1921 je bil kot odbornik izvoljen v ljubljanski občinski svet, v katerem je ostal do leta 1924, ko je bil občinski svet razpuščen in imenovan gerentski svet s Pucem kot predsednikom. Od leta 1927 načeljuje Ljubljani kot župan. — Novemu banu je bilo sporočeno imenovanje v soboto dne 9. februarja. V nedeljo dne 10. t. m. je

bil zaprišežen v Beogradu od ministrskega predsednika Jevtiča in dne 11. februarja je prevzel v Ljubljani banke posle. Ljubljansko občino bo vodil do imenovanja novega župana g. podžupan profesor Evgen Jarc.

Novi vodja (guverner) Narodne banke. Na predlog finančnega ministra je imenovalo kraljevo namestništvo za guvernerja Narodne banke dr. Milana Radosavljeviča, vpokojenega načelnika trgovinskega ministrstva in glavnega tajnika beograjske borze. Radosavljevič je rodom iz Beograda. Študiral je gospodarsko visoko šolo v Monakovem na Bavarskem, kjer je prejel tudi doktorat iz te vede leta 1911. Službo je vršil v trgovinskem ministrstvu od leta 1911 do leta 1926. Novi vodja Narodne banke je preizkušeni vsestranski strokovnjak na gospodarskem polju in osobito pa še kot tajnik borze na denarnem trgu.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Napetost med Italijo in Abesinijo. Že dalje časa trajajo spori in spopadi na obmejnem ozemlju med Abesinijo in italijansko kolonijo v Afriki. Dne 29. januarja je oboroženi abesinski oddelek napadel italijanske obmejne straže južno od Ualaula. Italijani so

imeli 5 mrtvih in 6 ranjenih, abesinske izgube so bile večje. Potem je bilo še več sličnih spopadov, ki jih italijanska vlada ni objavila. Abesinska vlada je vložila protest pri Zvezi narodov, toda rimska in abesinska vlada sta se dogovorili, da uredita spor sami med sabo. Italija je zadnji čas mobilizirala 2 diviziji, ki v vojnem sestavu štejejo 40.000 mož. Skupno je Italija zadnji čas poklicala pod orožje 75.000 mož. Časniki poročajo, da namerava Italija poslati Abesiniji ultimatum. Abesinci zbirajo na meji številne čete. Zavladala je med obema državama precejšnja napetost. Anglija in Francija posreduje, da se spor reši brez preliivanja krvi.

Mednarodna vojska bo zapustila še ta mesec Posaarje. Dne 13. januarja se je vršilo v Posaarju ljudsko glasovanje, pri katerem je zmagal Hitler za pripadnost ozemlja k Nemčiji z nad 90% večino napram Francozom. Plebiscit se je vršil pod nadzorstvom mednarodnih čet. Vrhovni poveljnik mednarodnih čet v Posaarju je predložil odboru treh v Ženevi v odobritev načrt o odhodu mednarodnega vojaštva iz Posaarja, po katerem odide nizozemski oddelek dne 16. februarja, švedski dne 18. februarja, italijanski prvi del dne 19. februarja, britanski prvi del dne 21. februarja. Po predloženem načrtu bi poslednji del britanskega oddelka odpotoval iz Posaarja dne 27. t. m.

Poljska je dobila ustavo, ki je edinstvenost na celim svetu. Po novi ustavi na Poljskem je prešla vsa oblast v roke predsednika države. Predsednik izvaja vso oblast s pomočjo raznih državnih ustanov, ki jih sam izbira in sestavlja. Te ustanove so odgovorne samo njemu osebno. Vsak trenutek jih lahko po svoji volji spremeni ali tudi ukine. Nova poljska ustava ne pozna ne ljudstva, ne naroda. Poljski državljani niso več podvrženi zakonu, ampak se morajo ravnati po »koristih države«. Predsednik države bo imenoval sam senat, ki bode volil njega. Predsednik države ima odločevati o miru ter vojni. Celo sodstvo od najmanjšega do najvišjega sodišča, ter vse državne kontrole, vse je v rokah državnega predsednika. Predsednik lahko sodnike postavlja in odstavlja. Poljska ustava tudi ne jamči nobenih političnih svoboščin, ne svobode tiska, ne svobode združevanja, ne svobode vesti. Predsednik države sam ima pravico, da po svojem uradništvu odločuje, kdaj sme biti beseda svobodna, kdaj tisk in kdaj druge politične pravice. Uradniki bodo sami odločevali, kdaj ima svobodni državljani pravico do svoje osebne svobode, kdaj pa ne. Noben zakon jih

bo kril. Odločevali bodo »državni interesi«.

Sovjetsko ustavo nameravajo spremeniti. Vsesovjetski kongres v Moskvi je sklenil dne 7. februarja resolucijo s ciljem, da pride pri spremenjeni ruski ustavi ljudska volja do veljave. Resolucija določa uvedbo tajnih in neposrednih volitev parlamentarnih zastopnikov ljudstva ter istočasno ohranitev enakopravnosti industrijskega delavstva ter kmetov. Pravico glasovanja bo imelo 97% vsega prebivalstva. Samo 3% volil-

cev bo odvzeta volilna pravica iz političnih razlogov. Prihodnjih volitev se bo udeležilo v Rusiji 100 milijonov volilcev. Po novi ustavi bo spremenjena zloglasna ruska Čeka (GPU ali tajna policija) v komisarijat za notranje zadeve. Ustanovljena še bosta dva nova komisarijata za: prehrano ter zunanjo trgovino. Slednjič bi naj opustila nova ustava zadnje sledove zasebne lastnine in bo veljalo v Rusiji temeljno načelo socialistične lastnine.

— — —

PO SVETU KATOLIŠKEM

Pij XI. je včeraj, 12. februarja, slavil 13letnico svojega venčanja za papeža. Katoličani širom sveta so molili ter molimo: Bog ohrani svojega namestnika na tem svetu! Kristus, nevidni poglavar katoliške cerkve, podpiraj vidnega poglavarja svoje cerkve, da doseže s črelo, ki mu je izročena, večno življenje!

Ali življenje ali Kristus! V vrsti dogodkov, ki so se dogodili tekom socialistično-komunistične revolucije v Španiji lansko leto, poroča frančiškanski list »Rivista franciscana« z meseca novembra 1934 tudi o usodi, ki je zadela prebivalce frančiškanskega samostana v Leridi. Samostan je obdan od oboroženih komunistov. Samostanski patri in bratje se bojijo, da jim divjaki zažgo cerkev in samostan. Preoblečejo se v obleko svetnjakov, da bi pobegnili. Tola druhal spozna že prva dva patra, ki nislita pobegniti. Zgrabi ju, pretepa ju in kriči: »Pred ljudsko sodišče!« Komunistični mogotci se postavijo pred patra z zahtevo: »Ali življenje ali Kristus!« Patra mirno odgovorita: »Kristus! Življenje nam morete vzeti, Kristusa pa ne!« Na poti v ječo padajo streli, ki enega patra težko ranijo. Pri leta dva druga samostanca. Druhal ju napade. Isto vprašanje: isti odgovor. Streli padejo, težko ranjen se eden izmed redovnikov zgrudi na tla, za njim se kmalu zgrudi drugi; druhal ravna z njima divjaško. Med tem reši p. gvarljan Mihael Gil Najsvetejše, ga shrani pod svojim plaščem ter stopi s spremeljajočim ga bratom v mimotekoči potok. Do vrata jima sega voda. Ko pa prebredeta vodo, ne moreta dalje, ker zapazita povsod v obližju postavljene revolucionarske straže. Stisneta se k nekemu drevesu ter drgetajoč od zime po celem telesu prečujeta noč. Zjutraj komunistični revolucionarci tudi nju

vjamejo, pretepejo ter med zasmehovanjem odpeljejo k drugim vjetim samostanskim bratom. Ko v jutru dne 7. oktobra zagrmijo topovi, redovniki mislijo, da to pomeni konec njihovega življenja. P. gvarljan vzame presv. Zakrament, ga visoko dvigne; vsi ga globoko počastijo ter prejmejo sv. obhajilo, ki so o njem smatrali, da je poslednje. Toda kanonski streli so napovedli rešitev. Vlado čete so ob 7. uri zavzele mesto. Pogumni frančiškani, ki so pokazali junaško zvestobo do Kristusa, so bili rešeni iz rok socialističnih brezbožnežev in komunističnih divjakov.

Indijanci branijo cerkev. V Mehiki divjajo framasoni, socialisti in komunisti naprej zoper katoliško cerkev. Škofje in duhovniki so po veliki večini izgnani. Šolska vzgoja je popolnoma socialistična. Ako se katoliški starši branijo poslati otroke v brezbožne državne šole, se kaznujejo z denarnimi globami in z zaporom. Dajati verski pouk je tudi v zasebnih hišah prepovedano. V mestu Tetelpan sta bili odpeljani v zapor dve dekleti, ki sta v lastni hiši podeljevali verski pouk. Katoliško ljudstvo daje vprav ganljive dokaze svoje zvestobe Bogu in katoliški veri. Tudi Indijanci ne zaostajajo. Kot primer bodi naslednji dogodek iz vasi Huiytla v državi Chiapas. V to vas so prišli uradniki, da bi pobrali svete slike in kipe iz cerkve ter jih zunaj zažgali. Dvajset Indijancev se postavi pri cerkvenih vratih. Nimajo orožja, samo prosijo in zahtevajo, naj jim uradniki pustijo pri miru njihovo cerkev, ki so jo sami zgradili in opremili. Uradniki hočejo na vsak način v cerkev, Indijanci jim branijo z mirnim odporom. Uradniki naperijo revolverje ter sprožijo. Učinek: 3mrtve in 1 dete mrtvi, 16 težkoraženih. Preko mrtvih in ranjencev bi uradniki mogli vdreti v cerkev, pa se niso upali, ker so se zbal množice, ki se je zbrala v obrambo hiše božje in svetih podob.

— — —

goslaviji. Celovška deželna vlada je g. Rožiča prišla in ga je držala pod najstrožjim nadzorstvom v Gmündnu na Gornjem Avstrijskem do 3. 8. 1919. Leta 1920 je postal g. Rožič profesor na tehnični šoli v Ljubljani, kjer je bil vpokojen leta 1931 in je kandidiral na takratni Živkovičevi listi. Pozneje, ker ni bil izvoljen za poslanca, je bil imenovan za senatorja. Pokojni je zapustil Slovenecem precej spisov poljudno-znanstvene vsebine. Bil je eden najbolj navdušenih narodnjakov, požrtvovalen kulturni delavec, vzgleden katoličan in velik prijatelj ter dobrotnik srednješolskega dijaštva. Ostani mu ohranjen trajno-hvalen spomin!

G. župnik J. Šribar †. V bolnišnici v Krškem je preminul artički g. župnik Jožef Šribar. Pokojni se je rodil 26. II. 1870 v Celju. Mašniško posvečenje je prejel leta 1898. Kaplanoval je na Vidmu in v Trbovljah. Župnik je bil v Artičah pri Brezicah do svoje smrti. Vsi, ki so ga poznali, so spoštovali v njem pobožno gorečega duhovnika, ki je znal dajati ljudem pametne gospodarske nasvete, saj je bil sam dober gospodar in strokovnjak na vinogradnem polju. Blagemu duhovniku svetila večna luč!

Zlata poroka. Iz Obreža pri Središču poročajo: Na Svečnico dne 2. februarja je v krogu svoje družine in prijateljev slavil zlato poroko zgleđni zakonski par Ivan in Jožefa Črček. Četudi ima Črčkov oče že skoro 78 let, je še korenjak, da malo takih. Po poklicu tesar že vedno opravlja svoje delo natančno in zanesljivo. Kljub starosti je tudi ohranil zanimanje za knjige in liste. Že 61 let je naročnik Mohorjevih knjig in »Slovenskega gospodarja«. Slavljencema iskreno čestitamo k lepemu jubileju in njima želimo še mnogo srečnih let v krogu otrok in vnukov!

Nesreče.

Požar v Radvanju pri Mariboru. V noči 11. februarja je pogorela v Radvanju mizarska delavnica g. Sajka.

Huda nesreča vsled zrušenja novega betonskega mosta. V Goričanah pri Medvodah blizu Ljubljane se je zgodila dne 6. februarja nesreča, ki je zahtevala dva težko in dva lažje ranjena. Preko Sore so nadomestili star lesen most z novim betonskim, ki je bil omenjenega dne dograjen in so znašali stroški nad 360.000 Din. Delavci so odstranjevali izpod betonskih obokov lesene opaže. Naenkrat se je zrušil srednji obok in potegnil s seboj štiri osebe. Izpod razvalin so izvlekli z velikim naporom hudo poškodovanega Ivana Marolt, 24letnega delovodjo iz okolice Medvod. Dobil je zelo hude notranje poškodbe na glavi in še ima zlomljeno desno nogo. Drugi težki poškodovanec je Franc Kopač, 42letni tesar iz Podreč pri Smledniku. Zlomljeno ima levo roko in nogo. Dva druga delavca sta lažje poškodovana in sta ostala v domači oskrbi, med tem ko so oba težko ranjena prepeljali v ljubljansko bolnico. Vsled zrušenega oboka znaša škoda po sodbi strokovnjakov 80 do 100 tisoč Din.

Skedenj in hlev pogorela. V noči je začelo goreti na domačiji Franca Kozlevčarja v Tlaki pri Sv. Križu blizu Litije.

NOVICE

Osebne vesti.

80letnico je slavil dne 12. februarja zagrebški nadškof dr. Ante Bauer. Iskreno čestitke voditelju katoliške Cerkve v Jugoslaviji!

Dr. Valentine Rožič umrl. V Leonišču v Ljubljani je preminul dne 7. februarja po Sloveniji in posebno še med koroški-

mi Slovenci dobro znani g. profesor dr. Valentin Rožič. Rodil se je dne leta 1878 pri Sv. Trojici pri Moravčah na Kranjskem. Po končani gimnaziji se je posvetil modroslovju, iz katerega je napravil leta 1908 doktorat v Gradcu. Določeno let je bil tajnik SLS. Iz Ljubljane se je preselil v Celovec, kjer je bil z vsemi močmi na delu za koroške Slovence. Bil je tudi tajnik Družbe sv. Mohorja. V vojni je bil do prevrata, ko se je zopet podal na Koroško, da organizira tamošnji slovenski živelj za pripadnost k Ju-

Ogenj je zajel skedenj ter hlev, kjer je bila živina, katero so komaj in komaj rešili. V največji življenski nevarnosti je bil tudi pastirček, ki je trdno spal v hlevu in so ga zbudili z veliko težavo. Pogorelec ni bil zavarovan. Gre najbrž za požig.

Zgorela je na Bariu pri Ljubljani polna hiša ljubljanskega trgovca g. Kosserja. Škoda znaša 100.000 Din, zavarovalnina je delna.

Razne novice.

Prepir radi otroka — končan s pomočjo eksekutorja. Pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je prišlo do pravde med dvema družinama radi preskrbe nezakonskega otroka. Otročička je odredila prvotno materina mati. Otrokov oče se je branil plačevati prispevke in radi tega je odredilo lenarško okrajno sodišče, da se odda otrok na očetovo zahtevo v oskrbo stari materi po očetu. Obe stari materi sta se sprli. Prva, po materi, ni hotela izročiti otroka drugi, po očetu, pač pa je tirjala od nezakonskega očeta vzdrževalnino. Sodišče se je konečno odločilo za to, da spravi otročiča s pomočjo eksekutorja na prisojeno mu mesto. Kadarkoli se je oglasil sodni iztirjevalec pri materini babici, pač ni nalletel na otroka, katerega so znali skriti. Sodnija si ni znala pomagati drugače, kakor da je zapretila rednici: Ali pride tekom 14 dni otroka na sodnijo, ali pa mora v zapor. Ta grožnja je rodila uspeh. Otrok se je pojavil na sodišču, eksekutor je otroka zarubil in ga je oddal rednici, kateri ga je prisodilo okrajno sodišče.

Gasilska zajednica dravske banovine naznaja vsem delegatom župnih skupščin, da je ministrstvo za promet z odlokom M. S. Broj 1342 z dne 28. januarja t. l. dovolilo polovično vozno ceno na vseh vlakih, izvzemši ekspresne. Udeleženci si kupijo na odhodni postaji celo karto in železniško legitimacijo, na kateri bo predsedstvo skupščine potrdilo navzočnost na skupščini, da se bo s to karto vozil vsak brezplačno zopet domov. Veljavna je ta karta od dne 15. do dne 19. t. m. — Zajednično predsedstvo.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 23—58. Najmodernejši urejen za operacije. Najnovejši zdravilni aparati. Vodja: specialist za kirurgijo dr. Černič. 10

Pometamo dalje, dokler je še kaj zimskega blaga. Večur barhent 7 Din, flanela 5.50 Din, volneno 16 Din, snežke 20 Din itd. **Stermec, Celje.**

Pri železnih težkočah, zgagi, zmanjšanem občutku za tek, zapeki, pritisku na jetra, tesnobi, tresenju udov, zaspanosti, povzroči kozarec Franc-Jozefove grenčice takojšnje poživljenje zastale prebave.

Obžalovanja vredni slučaji.

Roparski umor. V Stročji vasi pri Ljutomeru so odkrili dne 10. februarja popoldne roparski umor, kojega žrtev sta postala zakonca Jakob in Neža Vrhovnik. Vrhovnikova lesena in pritlična hiša je samo par sto metrov od bano vinske ceste. Gospodar je bil na glasu kot skrben in precej imovit. Omenjenega dne popoldne je prišla k Vrhovni-

kovim soseda in je zagledala med gospodarskim poslopjem in hišo v snegu Vrhovnikovo truplo z razbito glavo. Na skednju v slami je ležala Vrhovnikova žena Neža, vsa oblita s krvjo, vendar še pri življenju, a se še ni zavedla. Zločin se je moral zgoditi dne 10. februarja zjutraj, ko je šla žena v hlev krave molzt. Napadena je poklicala moža, katerega je pobil tolovaj do smrti. Zločinec je pobral denar in precej obleke ter zginil brez prave sledi.

3 let radi uboja. 33letni majer Anton Grajfoner iz Selnice ob Muri je prišel dne 23. decembra k svojemu bratu v Ščavnico ter ga prosil, da bi prišel kolinit. Pri bratu je bil pogoščen in je pil. Po slovesu sta ga spremljala bratin njegova žena. Med potom so se zglasili pri tistu, kjer se je Anton napil. Na povratku so srečali Franca Krambergerja iz Ploderšnice, ki se je mudil na vojaškem dopustu, in viničarja Ivan Horvata. Oba sta prihajala iz nasprotne strani ter sta si prižigala cigarete. Luč vžgalic je pijanega Grajfonerja toliko razljutila, da je brez povoda zamahnil z nožem proti Grajfonerju ter mu prerezal odvodnico. Kramberger je prijel zabodenega ter ga podpiral, pa je še nje-mu grozil ubijalec, da je pobegnil in stekel po pomoč. Ko so se zbrali ljudje krog Horvata, je bil že mrtev. Anton Grajfoner je bil dne 6. februarja v Mariboru obsojen radi uboja na 8 let robije, a je prijavil priziv.

Vlomilec in tat pod ključem. V Juršincih pod Ptujem so aretirali orožniki Franca Breclja, brezposelnega čevljarkega pomočnika iz Ajdovščine pri Gorici. Breclj je italijanski državljani in je bil že dvakrat izgnan iz naše države. V zadnjem času se je klatil po Slovenskih goricah, vlamljal skozi podstrešja v hiše in odnašal vse, kar mu je prišlo pod roko.

Gost zaklal gostilničarja. V Peškah pri Poljčanah se je zgodil dne 6. februarja zločin, ki jasno kaže, kako nekateri podivja, če je pijan. Popoldan omenjenega dne je prišel v Damšetove krčmo 30letni Ivan Seklič, delavec z Boča. V njegovi družbi je bil mlad fant. Zvečer je hotel Seklič plačati ter je poklical krčmarja Damšeta, s katerim sta se sprla, ker je hotel gostilničar pribiti k računu 3 dinarje kot zapitek fanta. V prepiru je še ugasnila svetilka in razljuteni Seklič je zabodel Damšeta z nožem v čelo in mu tudi na vratu prerezal žilo odvodnico. Damše je bil takoj mrtev, zločinec je pobegnil. Smrtna žrtev alkoholne podivjanosti je bil star 35 let in zapušča ženo s štirimi nepreskrbljenimi otroki.

Ženska obsojena na 12 let. Dne 16. decembra t. l. je ubila v Zgornji Šiški pri

Ljubljani 31letna Frančiška Planinšek svojega priležnika Ivana Štruklja, po poklicu zidarja. Planinšekova je bila poročena z mesarskim pomočnikom, od katerega je pa odšla radi nesporazuma. Z možem je imela otroka. Ko se je naselil pri omenjeni zidar Štrukelj, sta se sprla radi otroka, ki je jokal. Planinšekova je prizadajala Štruklju 19 ran. Ljubljansko sodišče ji je prisodilo 8. februarja 12 let robije.

Težka poškodba. Gašper Kališnik, 40letni posestnik iz Zlateč pri Vojniku, se je vračal s svojo ženo domov po cesti. Nenadoma ga je napadel neznan moški in ga je začel obdelovati z ušesom sekire. Prizadjal mu je tako nevarne poškodbe, da se je moral zateči napadeni v celjsko bolnico.

Kar tri pokolji. V Podborštu pri Kamniku so fantje kartali celo noč in še naslednji dan. Konečno so se sprli radi banke. 25letni Anton Ocepek je sunil štirikrat z nožem v hrbet 38letnega Jožefa Peterlina, kateremu je rešil komaj zdravnik življenje. V krčmi na Podrtin v Kranju so se sprli vinjeni fantje rad deklet. Čevljarški pomočnik Rejc iz Nakla je obklal z nožem Franca Pajerja iz Šenčurja. Po obvezi se je podal obklani na dvorišče, da i najel voz za prepeljanje proti domu. Na dvorišču mu je prizadjal več ran v hrbet pečarski pomočnik Dolhar. Policisti in orožniki so polovili in zaprli junake noža.

Slovenka ustreljena od fašista. V Palčju pri St. Petru na Krasu je ustrelil fašistični miličnik dne 3. t. m. zvečer Pavlo Česnik. Ustreljena je bila šivilja, zelo delavna ter na dobrem glasu. Zločin se je zgodil iz ljubosumnosti v delavnici Česnikove.

Slovenska Krajina.

Župnija Dolnja Lendava je razpisana do 24. marca t. l.

Črensovec. Veliko smeha je bilo, ko je enemu kmetu v eni naših vasi zbežala svinja, ko je že zakuril nad njo. Zaklali so jo in takoj odnesli v »ograde«, da bi jo »smodili«, kot je pri nas še običaj. Pa svinji je postalo prevroče in meni nič tebi nič jo je popihala. Bali so se samo to, da ne bi zbežala goreča v skedenj. Od mrtvih vstalo svinjo so drugi zaklali, pa sedaj bolj zares. — Nekateri časopisi se našim ljudem naravnost vsiljujejo. Vse mogoče dokazuje vlačijo naprej. In zgodi se, da si kdo časopis naroči, da se s tem reši takih nadležnih muh. Seveda pa ljudje teh časopisov ne plačujejo. Znamo za več slučajev, da so ljudje že lansko leto odpovedali list in ga seveda niso plačali, pa ga letos zopet dobivajo. Naši ljudje imajo radi papir, samo škoda, da ga je tako malo. Več slučajev je (pri drugem časopisu), da list prihaja že več let na kak naslov brezplačno.

Če bi mi delali tako pri »Slovenskem gospodarju«, bi ga skoraj vsaka hiša naročila. Naročiti je lahko, samo težje je plačati. Mi pa imamo čiste račune. V eni prihodnjih številkih bom objavil statistiko časopisov, ki prihajajo v našo župnijo. Znanec in prijateljem priporočajte »Slovenskega gospodarja«, plačujejo ga lahko mesečno v obrokih pri g. kaplanu. — Naš g. poslanec Hajdinjak se je vrnil iz Beograda. Po poklicu je kovač in bo torej zopet moral prijeti za klešče in kladivo. Začetkom bo šlo menda bolj težko, ker v Beogradu — ni koval ...

Turnišče. Prišlo je sporočilo, da bo novi župnik turniški prišel v petek dne 1. februarja, ob 3. uri popoldne. Postavili smo slavaloka pred cerkvijo in na cesti poleg kapelice sv. Roka. Kmalu po eni uri popoldne v petek, dne 1. februarja, so se začeli zbirati ljudje iz cele župnije. Prišli so tudi ljudskošolski otroci iz Turnišča in Nedelice. Ko je došel naš novi gosp. župnik dekan Ivan Jerič v spremstvu svojih dosedanjih kaplanov gg. Bakana in Halasa, ga je naš župan Litrop pozdravil v lepih in zbranih besedah. V imenu najmlajših župljanov je pozdravil župnika majhen deček. V imenu učiteljstva je pozdravil g. Drekonja, šolski upravitelj turniški. Njegove besede so izvenele v topel pozdrav, z željo, da bi bili odnošaji med šolo in cerkvijo iskreni in pošteti, saj je cerkev in šola na deželi tesno spojena in naj bi bil ta spaj trajen. Nato je pozdravila novega župnika z izbranimi besedami dijakinja Anica Sobčan ter mu izročila krasen šopek, za kar se je gospod župnik lepo zahvalil. Ljudskošolski zbor iz Nedelice je zapel pesem »Mladina vas pozdravlja«. Nato se je novi župnik v lepih besedah zahvalil za prisrčen sprejem, kakršnega ni pričakoval. Prišel je čista in iskrena ljubezen, s katero bo vedno deloval med ljudmi in za čast božjo. Tedaj so se oglasili farni zvonovi. Razvil se je slovesen spreved v cerkev, kjer so se vršile zahvalne večernice. Na Svečnico dne 2. februarja se je vršilo slovesno ustoličenje novega župnika g. Jeriča. Izvršil ga je preč. g. kanonik dr. Mirt iz Maribora. Med slavnostnimi gosti smo videli poleg številnega duhovništva mil. gospo grofico Marijo Zichy iz Beltinca, srezkega načelnika g. dr. Kartina, zdravnika dr. Klara. Želimonomu gospodu župniku: Daj Vam Bog svojo pomoč in svoj blagoslov, da boste mogli vršiti velike dolžnosti svojega stanu in pasti ovčice, ki so Vam izročene! Sprejmite tudi od nas iskrene čestitke! — V bližnji Nedelici smo pokopali mater g. Cigüta, salezijanca v konviktu »Martinišče« v Soboti. Pokojna je bila iskreno ljubljena od svojih otrok ter splošno spoštovana. Stara je bila 82 let. Pokojni naj sveti večna luč, preostalih, zlasti g. Cigütu, naše prav iskreno sožalje! — Pri nas je zdihnila dobra in blaga žena Bara Pörnar, rojena Lutar, po domače Kolarekova, v starosti 83 let. Pred petimi leti ji je umrl njen soprog 29. januarja. tako tudi sedaj pokojna Bara dne 29. januarja. Res čudno naključje! Pokojna je bila pridna in pobožna mati, vseskozi skrbna gospodinja in revežem zelo naklonjena. Kako je bila spoštovana, je dokazal njen pogreb. Bog ji bodi plačnik za vsa dobra dela, ki jih je storila na tem svetu, preostalih pa naše iskreno sožalje! — Prejšnjo nedeljo smo opazovali pozvačina, ki sta spremljala mlade poročene. Imenitno sta bila opremljena: visoka klobuka iz umetnih rož, pisane plahte, zvenci na škornjih, v rokah pa lesene sekire z ježovo kožo. To je bilo veselje! Kdor še ni bil v Slovenski Krajin in še ni videl pozvačinov, naj pride sedaj v pustnem času in jih bo videl. To bo hura in

še smeha povrh! — Dne 3. februarja so priredile čč. šolske sestre, ki vodijo naš otroški vrtec in sirotišnico v Turnišču, s svojimi varovanci pozdravni večer našemu novemu župniku v čast. — V bližnji Nedelici je odrasla mladina priredila dobro uspelo igro »Pri kapelici« v poslopju nedeliške ljudske šole.

Sobota. Pri nas se je vršil dne 4. februarja prvi letošnje sejem. Sejem je bil še dokaj dobro obiskan, kupčij pa se je naredilo le bolj malo.

Sv. Jurij v Prekmurju. Od Kapele pri Radencih se naš Sv. Jurij z novo cerkvijo prav lepo vidi. Čisto ob štajerski meji smo. Tretjina fare je nemška, dve tretjini ste slovenski. Prevladujejo pa po celokupnosti nemške navade. Naša mladina za poletje odhaja na poljsko delo v naši kraljevini v Bačko in Banat. Že zdaj se zbirajo, da ne zamudijo. Kake je to pomoči in vrednosti, so že prekmurški časopisi dovolj opisali. Vabi se naše ljudi tudi na Francosko, pa le malo jih pride zadovoljnih domov. Ljudsko družinsko gibanje nima kaj posebnega za zapisati. Letos se vprek po Gorickem številno ženijo pač cigani. Žalostna je

majka župniku, ki ima s tem delo. Take hude zime pa nimamo, pa tudi ne tako neumnih ljudi, da bi si domišljevali kake »kmetske strahove« (Bauernschreck), kakor posteklene pse, roparske ptice, divje peteline in neprodane kopune. Tako slabotno ostarele pameti pri nas ni ljudi. Saj Prekmurje se mora hvaliti. Naš gospod kaplan in gospod organist obvladata popolnoma svoji mesti. Narod je postal miren in zadovoljen. »Slovenski gospodar« dobiva zmiraj več plačljivih naročnikov. Svita se ...

Svinjska kuga. Naše kmetsko ljudstvo ima vsako leto veliko škodo vsled svinjske kuge. Svinjska rdečica uniči vsako leto na sto in sto svinj. V kateri vasi se pojavi, tam naredi ogromno škodo. Navadno ta bolezen traja v vročih poletnih mesecih. Letos pa tudi zima nič ne pomaga. V nekaterih vaseh so poginile skoraj vse svinje, pa bolezen še vedno ni konec. Prosimo merodajne kroge, da pomagajo našemu ljudstvu zatreti to uničevalko naših svinj. Če bi se zatrla svinjska bolezen, bi bilo pri nas manj siromaštva. Oblast prosimo, da se zavzame za to.

Bodo-li vremena se zjasnila?

Vprašanje se tiče koroških Slovencev, ki jih je nesrečni plebiscit pridružil Avstriji. Bodo li vendar enkrat deležni tistih pravic, ki jim gredo kot narodni manjšini in ki jih doslej Avstrija jim ni hotela dati? Je to življenjsko vprašanje za koroške Slovence. Nemški liberalizem je vedno bil ter je zagrizen sovražnik slovenske narodnosti na Koroškem. Nič boljši niso bili socialni demokratje. Tudi krščanski socialisti se niso mogli znebiti napram Slovincem ponemčevalne miselnosti. Zadnji čas pa je posvetil v krščansko-socialnih vrstah svetli žarek krščanske pravičnosti tudi na področje narodnostne politike. Glavno glasilo krščanskih socialcev »Kärntner Tagblatt« se je spovedalo greha zoper 7. božjo zapoved, storjenega na Slovincih, ter izjavilo trden sklep: »Uveljaviti se morajo načela krščanske države, načela krščanske pravice tudi napram slovenski manjšini.« Isti sklep je tudi napovedal zvezni kancler dr. Šušnik v svojem govoru v Celovcu 3. februarja,

ko je rekel: »Koroška mora kot obmejna dežela pokazati, kako Avstrija želi uresničiti vzorno in vzgledno manjšinsko zaščito, ki naj bo vzgled za ves svet. Ker se samo po sebi razume, da se ljudje ločijo po narodnostih, podajamo roke državljanom drugega jezika, ki hočejo biti domovini zvesti in hočejo stati ob naši strani. Sporazumeli se bomo z njimi na čisto pristni avstrijski način ter bomo tudi pokazali pot, ki jo je treba hoditi v pravilno razumevani politiki zaščite narodnih manjšin. V krščanski Avstriji bo slovenska manjšina zaščiteni kot druga narodna skupina, živeča na Koroškem.« — Obljubljena je torej koroškimi Slovincem vzorna manjšinska zaščita, ki naj bo vzgled za ves svet. Obljuba dela dolg. Upamo, da se bo ta obljuba izpolnila ter se bo Slovincem vrnilo vse, kar je bilo njihovi narodnosti tekom časa krivično vzeto. V interesu dobre sosednosti med Jugoslavijo in Avstrijo je želeli, da se to čim prej in v polni meri zgodi.

Fant od fare:

O doti.

Dota je tista sila, ki veže na zunaj zakone med imetniki, izjemoma tudi z nemaniči. Ni pa vedno ustvariteljica sreče ne pri poedincih ne v družinah. Mnogokrat opazamo, da so veliko bolj srečni in zadovoljni v življenju oni, ki nikdar niso okusili »sreče« bogate dediščine ali pa nikdar niso bili deležni bogate dote. Poleg gmotne dediščine in dote pa poznamo neko drugo, ki sestoji iz znanja, imetka umske in srčne kulture. To podeduje človek za človekom, odnosno prejema človek od človeka brez ozira na gmotno premoženje. Dobra vzgoja duha in srca je najdragocenejša dediščina in najboljša dota, ki

vodi do časne in večne sreče. Starši, ki niso otroka krščansko vzgojili, v božjih zapovedih utrdili, poštenosti naučili, potrebno izobrazbo duha oskrbeli, dasi bi to bilo mogoče, mu niso dali nič ali prav malo, čeprav so mu morda veliko imetje zapustili, ker tak človek je ubog na duši, oropan zakladov srca. — Preudarite torej, starši in vsi tisti, ki se toliko trudite za gospodarsko in gmotno oskrbo otrok, ali in kako se vaši mladeniči in mladenke bogatijo po duhu in srcu. Kako odraščajo vaši otroci, ko druge vidite rasti v krščanski poštenosti? Vprašajte se, kje so vaši tedaj, ko si drugi hranijo in krepijo duše ob angeljskem kruhu? Kakšno pot hodijo vaši, ko druge vidite zbrane v dobrih družtvih, strnjene v vrstah krščansko-zavedne mladine? Zdramite se vendar iz svoje brezbriznosti in poskrbite v pravem času za njih pravo izobrazbo duha in omiko srca, da se vam ne bo moglo enkrat očitati, da ste svoje otro-

ke pustili brez najbogatejše dediščine in najboljše dote!

★

Marenberg. Da bo za letošnji pust tudi nekaj veselja, priredi tukajšnje Katoliško prosvetno društvo v nedeljo dne 24. februarja v Brudermanovi dvorani ljudsko igro »Guzaj« in se vabijo vsi, ki hočejo spoznati življenje in delovanje »guzarjev« v še polpreteklem času.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V teh težkih dneh in v napetem pričakovanju boljših časov današnjih dni, hoče nuditi ljudem tudi prosvetno društvo »Zarja« v tem predpustnem času, času zabav, veselja in razveseljevanja, nekaj uric poštene zabave, odkritičnega smeha in veselja. V nedeljo dne 17. t. m. namreč vprizori eno najboljših, klasičnih in sodobnih komedij, Nušičevega »Narodnega poslanca«. V njej podaja pisatelj politično življenje v Srbiji ob priliki volitev v narodno skupščino tako značilno in zabavno, da bo gotovo vsakemu žal, ako si bi te komedije ne mogel ogledati. Predstava se bo vršila v dvorani Narodnega doma, začetek bo točno ob treh popoldne. Med odmori petje šaljivih pesmi. Ponovitev naslednjo nedeljo ob

istem času. Prav iskreno vabimo vse sodobne ljudi, vse prijatelje meha in zabave, vse prijatelje našega društva, domačine in sosedne farane, naj ne zamude te ugodne prilike!

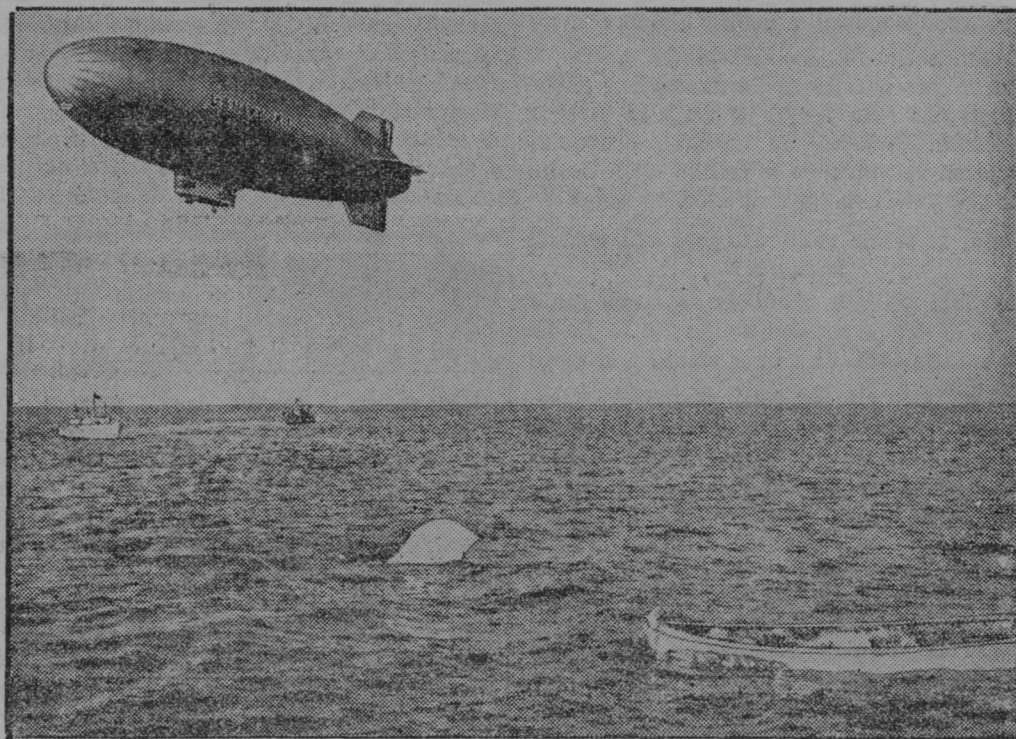
Sv. Anton v Slov. goricah. Za predpust nam bodo naši fantje in dekleta vprizorili v nedeljo dne 17. februarja, popoldne po večernicah, v Cerkvem domu kar dve časi primerni igri. Fantje bodo igrali »Zdravnikovega strežnika«, dekleta pa bodo pokazale »Nevesto iz Amerike«. Zato se vsem Antonjevcem kakor tudi sosedom priporoča, da se te poštene predpustne zabave polnoštevilno udeležijo, ker se bo pač vsak lahko pošteno nasmejati. Zlasti bodo prišli na svoj račun oni, kateri ta predpust spet ne bodo deležni sladkosti zakonskega jarma; zato pa gotovo pridite pogledat naše neveste iz Amerike. Vstopnina je precej znižana.

Ljutomer. Matiček se je dobro oženil na odru Katoliškega doma. Tudi Nežka je bila prav dobro razpoložena. Pri prvi predstavi so bili gostje nekoliko nervozni, ob drugi ženitvi pa je vladalo najboljše razpoloženje. Ker tokrat niso mogli vsi vabljeni priti na gostijo, sta zaprosila, da bi se smela še tretjič poročiti. Dovoljenje sta že dobila. Tako se bo na dan Matičkovega goda, to je v nedeljo dne 24. februarja, vršila tretja predstava znamenite Linhartove veseloigre »Veseli dan ali Matiček se ženi«. To bo obenem zadnja predstava, ker se četrtič malokdo ženi. Tokrat ste vabljeni na ženitovanje vsi, ki ste igro že videli, zlasti pa še oni, ki igre še niste videli. Veselja in smeha bo zadosti, pohujšati pa se ne smete. To bo proslava Matičkovega godu.

★

Dr. Valentin Rožič †.

V bližini Njujorka se je potopil ameriški parnik »Mohawk«. Nesreča je zahtevala precej smrtnih žrtv. Slika nam kaže vodljiv zrakoplov, ki išče utopljenca. Spredaj je videti mali reševalni čoln potopljenega parnika. Čoln je še privezan na potopljeno ladjo, ki leži v globini pod čolom.

Lov na strah.

Nemško mesto Landshut je razpisalo nagrade 50 mark za tistega, ki bo ujel »strah«, ki zadnje tedne vznemirja mestno prebivalstvo. Vidi se ga, da hodi ponoči po neki temni cesti v bližini neke bolnišnice. Dočim se nekateri smejejo tem govoricam, jih pa drugi vzamejo bolj resno in meščani se vseprek obdolžujejo. Da napravi konec tem sumničanjem, je bilo mesto prisiljeno, da razpiše nagrado za tistega, ki strašilo ujame.

Važna odkritja na Bahamskih otokih.

Nayzlic svoji legi pred ameriški pristaniškimi mesti so ostali Bahamski otoki

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Če je zaprti kriv in se uda v usodo zaslužene kazni, za ta slučaj je preiskava nekaj enostavnega. Ako pa privijajo nedolžnega, da bi ga ujeli na limanice krivde, je preiskovalno postopanje neznosna muka ter povzroča telesno še bolj pa duševno hiranje.

Vinko si je bil svest do dobra, da ga je oropala najhujša obdolžitev roparskega umora najdražjega — Veronike za celo življenje! Srce ga je tolažilo, da ga udana deklina ne obsoja, ga ne obmetava s krivdo; a stari Katič ne bo dopustil, da bi umora osumljeni še enkrat prestopil prag njegovega doma!

Pregnanstvu iz vrta rajske ljubezni po nedolžnem bi še bil kos; vendar zavest: izvoljeno bitje je v prisiljenem objemu zakonske zveze z drugim, je bila tudi za potrpežljivega Lapuha preveč!

Kaj preiskovalni sodnik s svojimi navijanji in namigavanji na krivdo! Črv, ki je glodal ter vrtal to-

likanj skeleče noč in dan po Vinkovem srcu, je bilo prepričanje: Veronika mu bo ostala v srcu zvesta ter njegova; za zunanji svet ter telo pa žena prokletega mustačarja iz Stenjeveca!

Ostal je v samotni celici brez vsakih sporočil od Veronike in tovarišev. Hujšal je telesno, staral se po srcu, iz katerega je ginevala prirojena mu dobrosrčnost ter prepuščala prostor jezi nad nezasluženo usodo in maščevalnosti nad zlobnimi jeziki, ki so mu nakopali čisto nezasluženo — neznosno gorje!

Vincenca Lapuha so vtaknili v preiskovalni zapor na jesen. Izpustili so ga na spomlad radi pomanjkanja dokazov za krivdo, bolešno izmučenega ter postaranega. Niso rekli: Pojdi v svobodo, izkazala se je tvoja popolna nedolžnost! Ne! Hodi na prostol! V istini si pravi krivec, a kaj, ko očitanežga zločina ne moremo podpreti z dokazi, ki bi držali za obsojbo.

Ostavljal je Brežice brez najmanjšega veselja nad prostostjo. Za njim je šel notranji očitek: sodnik ne verjame v tvojo nedolžnost, pa bo hudobni svet! Ljudje bodo kazali za teboj s prsti in šepetali eden drugemu: Največjega tolovaja so izpustili, ker se je

Prvo opozorilo za volitve.

Kdo ima volilno pravico?

Volilno pravico ima vsak moški državljani, če je dovršil 21. leto starosti. Služeči oficirji, podoficirji in vojaki ne smejo izvrševati volilne pravice.

Volilne pravice nima:

1. Kdor je obsojen z izvršno sodbo na ječo ali izgnanstvo, ali strogi zapor, ali zapor, daljši od leta dni, dokler se mu pravica ne vrne.
2. Kdor je obsojen z izvršno sodbo na izgubo častnih pravic za čas, dokler ta kazen traja.
3. Kdor je v konkurzu.
4. Kdor je pod skrbstvom.
5. Kdor je obsojen z izvršno sodbo na izgubo volilne pravice zaradi volilnih kaznivih dejanj.

Kdo je vpisan v volilni imenik?

V volilne imenike se vpišejo vsi moški, ki imajo volilno pravico in ki stanujejo v občini najmanj eno leto. To pa ne velja za državne uslužbence. Državni in javni samoupravni uslužbenci se vpisujejo v volilne imenike one občine, v kateri imajo svoj službeni sedež.

Do kdaj se smejo zahtevati popravki volilnih imenikov?

Popravki volilnih imenikov se smejo zahtevati še 15 dni po razpisu volitev, to je do dne 22. februarja 1935. Ta dan je zadnji dan za reklamacije.

Kdo sme zahtevati popravko volilnega imenika?

Vsakdo ima pravico volilni imenik pregledati, prepisati, razglasiti in natisniti ter bodisi zase, bodisi za drugega zahtevati njegov popravek.

Kje in kako se zahteva popravek volilnega imenika?

Popravek volilnega imenika se zahteva neposredno pisмено ali ustno pri občinskem uradu ali pri okrajnem sodišču, oziroma pri okrožnem sodišču. Pri okrožnem sodišču pa se more zahtevati popravek samo pisмено. Okrajno oziroma okrožno sodišče pošlje spis zahtevanega popravka v 24 urah občinskemu uradu v poslovanje. Ustno zahtevo vpiše sodišče v zapisnik. Zahtevanim popravkom se

morajo priložiti dokazi. Za dokaze morejo služiti samo polnoveljavne javne listine. Če oni, ki je zahteval popravek, zahteva, da se mu izda o tem potrdilo, mora sodišče to takoj storiti. Če izvrši občinski urad popravek v volilnem imeniku uradoma, mora svoj odlok, s katerim odreja popravek, utemeljiti s polnoveljavnimi dokazi.

Do kdaj mora občinski urad rešiti zahtevo po popravku volilnega imenika?

Vsako zahtevo popravka v volilnem imeniku mora občinski urad rešiti v petih dneh. Če pa občinski urad v petih dneh ne izda nobene rešitve, se smatra, da je odklonil zahtevo popravka volilnega imenika in pritožnik ima v tem slučaju pravico, da se pritoži neposredno na pristojno okrajno sodišče, kateremu mora občinski urad v 24 urah po prejemu dopisa okrajnega sodišča predložiti vse spise, ki se nanašajo na zahtevo popravka volilnega imenika. Oni, ki se zavrnejo, ker niso priložili reklamaciji zadostnih dokazov, smejo iznova zahtevati popravek in predložiti dokaze, če rok za reklamacijo še ni potekel. Oni, ki zahteva popravek in oni, ki se ga popravek tiče, imajo pravico, da se pritoži v treh dneh od prejema

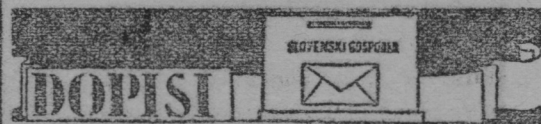
rešitve občinskega urada na pristojno okrajno sodišče. Ta pritožba se lahko vroči pisмено ali ustno. Pritožnik sme od sodišča zahtevati potrdilo o vloženi pritožbi.

Takse.

Za zahtevo popravka volilnega imenika se ne pobira nobena taksa. Pristojna oblastva morajo dati tistemu, ki to zahteva, v 24 urah vse listine, ki so potrebne zaradi popravka volilnih imenikov.

Kazni.

Kdor ob popravku imenikov koga vpiše v imenik ali koga izbriše iz imenika brez utemeljene odločbe, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do dveh let. Če je število tako vpisanih ali izbranih oseb za eno volišče večje od 10, se kaznuje z zaporom do 5 let. Kdor ob popravku imenika hote ne vpiše v imenik oseb, ki jih je uradno dolžan vpisati in ki dotlej niso bile v imeniku, se kaznuje z zaporom do 3 mesecev ali v denarju do 3000 Din. Istotako se kaznuje tudi, ako pri tej priliki namerno ne izbriše onih, ki so umrli, ali izgubili volilno pravico.

Marenberg. V četrtek dne 7. februarja, ko smo ravno zvedeli vesele novice, da je bila skupščina razpuščena in gg. poslanci poslani v zaslužni pokoj, smo v Marenbergu spremili k zadnjemu počitku mlado in vrlo gospodinjico, ženo kmeta Harnik pri Sv. Treh Kraljih, ki je umrla v slovenjegraški bolnici neposredno pred porodom na operacijski mizi. Njen lepi pogreb je pokazal, kako jo je vse spoštovalo in

Naročajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

- »Slovenski gospodar«
- »Naš dom«
- »Nedelja«
- »Glasnik presvetega Srca Jezusovega«
- »Rafael«

ljubilo. Zapušča triletno hčerko. Bodi ji zemljica lahka, možu in vsem sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Fuščava. Skoro vse naše hiše so naročene na razne časopise. Največ pa jih ima »Slovenskega gospodarja«. Razni ljudje imajo ugodnosti pri vožnji na železnici, kmetje pa tega nimajo. Vsepovsod čitamo, da je kmet steber države. Ni lesen ali celo cementen steber, ampak živ trpin, ki gara celo življenje. Takele misli se nam vsiljujejo, ko čitamo, kako je po svetu. Želeli bi, da se naša mladina izobražuje v krščanskih društvih ter da nam priredi kakšno predstavo, kakor se je to zgodilo večkrat prej.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Iz vseh krajev so že naznanili dopisniki, kako se je gibal število prebivalstva v lanskem letu. Sv. Lovrenc je menda če ne zadnji, pa poslednji. Dopisnik je mnenja, da je boljše, če se ne sili tako v ospredje, utegnili bi mu v drenju rebra polomiti ali kurja očesa pohoditi. Včasih je res do-

znal izmakniti in ga nikdo ni videl, ko je ubijal ter ropal! Roparskega umora osumljenega in izpuščenega iz zapora samo radi pomanjkanja dokazov se treba ogibati daleč naokrog. Tiger v človeški podobi, ki se je enkrat naslajal nad prelito človeško krvjo, bo moral drugič iz jeze ter pohlepa po denarju še lažje!

Vinko je stopal po cesti skozi Dobravo iz Brežic proti Bizeljskem kot na pol obsojen. K živi duši ni pohitel, da bi zvedel, kaj se je zgodilo v njegovi odsotnosti novega, dobrega ali slabega. Nikomur ni maral biti kamen spotike in radi tega je zaprosil pri sosedu samo za ključke od malo pred aretacijo kupljenega Lipšinetovega doma, kjer je hotel živeti zase, saj pravice do življenja mu še niso vzeli. Vest, da je mladi Lapuh prost in ga ne bodo obesili, je šinila liki blisk po obeh plateh Sotle.

Ob povratku se Vinku niti sanjalo ni, kako so mu povzročili meseci njegovega preiskovalnega zapora celoten prevrat za bodočnost. Ni se še prav ogledal po prostorih svojega bivališča, že so vreli k njemu od vseh strani nekdanji rakarski tovariši. Odkriti so mu čestitali k svobodi. Tudi oni so skušali dokazati s pričevanji, da ne pade nanj niti senca naj-

manjše krivde. Razlagali so mu, kako z aretacijo in s preiskavo po nedolžnem ni udarila usoda le njega, v njegovi odsotnosti so ob zaslužek ter kruh vsi rakarji ob Sotli ter njenih pritokih. Že lansko leto pred zaključkom lova na rake je pričelo. Pojavila se je nenadoma pri rakih bolezen, kateri ne zna nikdo imena in ne izvora. Vse pravi: Rakov se je lotila kuga. Odpadajo jim škarje, lezejo počasi, kakor bi bili zastrupljeni in neizogiben pogin je posledica omenjenih pojavov.

Prezumljenje rakov ni odpodilo bolezn, naravnost natiralo je nad nje morilko kugo. Na spomlad so se še privlekli raki iz zimskih bivališč, kakor bi se hoteli posloviti od rakarjev poslednjič in najbrž za vselej.

Dan za dnevom izmetava Sotla in njeni pritoki iz svojih notranjosti na površje stotisoče poginulih rakov od mladega zaroda do najbolj odraslih.

Na jezcu ob Sotli in pri večjih potokih je nanosila voda čez noč take množine mrtvih rakov, da so jih metal mlinarji s senenimi vilami preko. Zopet drugi so dvignili na jezih glavne zapornice, da je odnesla voda sama naprej naplavljen mrhovino. Ob vodah

(v Atlantskem Oceanu pred severoameriškim polotokom Florida) do danes toliko kakor neraziskani. Ekspedicija, ki jo je poslala na to otočje Jaleška univerza, se je vrnila domov z obilnim plenom. Raziskalci so pred vsem dognali, da so bili Bahamski otoki, kjer je najti dokaze za bivališča predzgodovinskih ljudskih selišč, svojčas integralen del ameriške celine. Odprava je nadalje odkrila na Bahamskem otočju novo vrsto glodalcev, nekaj doslej neznanih žuželk in kuščarjev, polžev in tudi nekaj posebnih rastlinskih vrst. Prav zanimive so ugotovitve, da je živelo na Haiti in San Domingo mešano ljudstvo, o ka-

bro, če je človek hiter, n. pr. pri kakšnih tekmah, naj že bo na suhem ali na mokrem, na snegu ali v zraku; tisti, ki pride poslednji, ne dobi nobene nagrade. Pri kakem tepežu je pa ravno nasprotno; ta, ki pride še pravočasno in hoče miriti, jih dobi navadno po buči; pač pa lahko oni, ki pride, ko že vse krvavi, potolčeni in razrezani, mirno in brez nevarnosti za njimi klobuke in ure pobira. — Kako sta se pri nas lansko leto vrstila življenje in smrt, nam pokaže naslednji pregled. Radovednost je prignala 65 živih novorojencev na svet, 32 dečkov in 33 deklic. Od teh je bilo krščenih pri domačem krstnem kamnu 51, na Breznah 10 in v Ribnici 4. Kruhu, kavi, alkoholu in tobaku se je za vedno odpovedalo 31 oseb; najmlajša in najstarejša sta bili obe ženskega spola. Prva itak ničesar ni poskusila in se je na tem svetu samo toliko pomudila, da so jej v največji naglici komaj oblekli svatovsko oblačilo za nebeško gostijo; na drugo je pa smrt pozabila in jo je našla šele, ko je bila že v 93. letu. Smrtni slučajji padejo pri nas od leta do leta, a tako malo, kakor lani, jih še mrtvaška knjiga nima zabeleženih. Se pač pozna, da imamo dva izvrstna zdravnika. V prostovoljno, dosmrtno ujetništvo se je podalo 12 parov. Čudno, da pri porokah ni nobenega napredka. Leta 1734 je bilo 15 porok, sto let pozneje, leta 1834, ko je že bila župnija izza časa Jožefove reforme za eno četrtino manjša, je padlo temu primerno tudi število porok na 12 parov; in lansko leto ravno toliko. Če se v tem oziru ne bomo bolj razgibali, nas bodo začeli politiki dražiti, da vlada pri nas glede porok »status quo«. Posebnost pri lanskim novoporočencih pa je, da še nobeden ni prekoračil 40. leta, kaj še, da bi videl Abrahama. Tako je prav, mladina se naj ženi in moži, ne pa staro »krampovje«.

Sv. Rupert v Slov. goricah. V naši župniji se je ustanovila meseca decembra 1. l. kmetijska nadaljevalna šola, ki jo obiskuje 50 vrlih fantov. Z vztrajnostjo in marljivostjo se učijo vsega, kar mora znati vsak fant, ki hoče postati pozneje skrben gospodar. Mi roperčki fantje nočemo biti poslednji, ampak hočemo biti na prvem mestu! — Na Štefanovo smo spremljali k večnemu počitku vrliga krščanskega moža Franca Pukšiča. Pokoj njegovi duši, ženi, sestrin in sinu pa naše sožalje!

Ljutomer. 75letnico svojega življenja je obhajal preteklo nedeljo stari Ljutomerčan g. Alto Huber. Čestitamo! — 18 parov oklicev že imamo v tem predpustu. Dosti za tako hude čase. Najmlajša nevesta, ki pa je prišla iz štrigovske fare, je bila stara malo nad 16 let. Tudi to je redkost. Bog ji daj sreče v dolgem zakonu! — Preglejte na občini, ali ste vpisani v volilnem imeniku, sicer ne boste smeli voliti dne 5. maja. Bodite trdni, vse pride pravočasno! — Ne pozabite na obnovo naročnine za Mohorjeve knjige! — Preteklo nedeljo je med rano sv. mašo začela goreti oslica slame, last g. Kražna. Vsa slama je zgorela. Kako je požar nastal, ni znano. Na klic lokomotive (oslica slame se je nahajala v bližini glavnega kolodvora) je prišla ljutomerska požarna bramba, ki je ogenj pogasila.

Sv. Janž na Dravskem polju. Tudi pri nas se zbirajo člani za bratovščino Jeruzalemskega osla. Sedaj v zimskem času je društvo propadlo, na pomlad se bo spet oživilo. Seve za člane se sprejemajo posebni »bogaboječniki«, ki se Boga tako bojijo, da ob nedeljah med službo božjo in pridigo ostanejo zunaj cerkve in se pogovarjajo. V tukajšnji cerkvi sta prejela sv. zakon g. Šolar Ivan in gdč. Ivana Ekartova, oba iz uglednih krščanskih hiš. Čestitamo!

Starše na Dravskem polju. Na nepojasnen način je začelo goreti dne 3. februarja okoli 13. ure pri posestniku Štefanu Kostevšek v Staršah. Domačija je bila naenkrat v plamenih, ker je bilo reševanje zelo naporno, je zgorelo posestniku vse, ostalo mu je le golo življenje. Vsled hudega vetra se je ogenj z bliskovito naglico razširil na poslopja g. Ekarta in Reška. S poslopji je uničenih več stotov sena, precej slame, razni stroji in poljsko orodje. Na pomoč so prihiteli gasilci iz Bohove, Pobrežja in iz St. Janža. Škoda znaša 100.000 Din, zavarovalnina je malenkostna. Ni izključeno, da je bila na delu zlobna roka.

Apače pri Sv. Lovrencu na Drav. polju. Zapustila nas je naša ljuba Trezika Korparjeva na Svečnico. Neizprosna bolezen jo je priklenila na bolniško posteljo skoraj dva meseca. Trpela je mnogo; vsak, kateri jo je obiskal, je bil ganjen do solz, ko je videl, kako mirno in mučniško prenaša hudo bolezen. Komaj šele

v 24. letu je zapustila svoje ljube starše, brate in sestre. Njena cvetoča mladost je bila t'ha in mirna. Ljubili smo jo vsi, to je pokazal njen pogreb, ki se ga je udeležilo mnogo našega ljudstva. Bog daj pokoj njeni duši!

Bukovci pri Ptuj. Tukajšnja gasilska četa proslavi letos srebrni jubilej svojega požrtvovalnega delovanja bližnjemu v korist. V teh 25 letih je bila klicana na pomoč k 39 požarom v domači in v vseh okoliških vaseh. Ker je pa v domači vasi vsled pregloboko ležeče vode gašenje skoro onemogočeno, se je odločila četna uprava po nasvetu tovariša predsednika Bezjaka, da zgradi osem vodnih rezervuarjev z vsebino 20 kubičnih metrov, kateri bi bili ob priliki proslave 25letnice blagoslovljeni. Graditev vodnih rezervuarjev zahteva precej denarja, zato priredi četa dobrodelno loterijo s krasnimi dobitki in se prav vljudno priporoča za nakup srečk, katerih cena je 3 Din komad. Take ima vsak priliki, s par dinarji pomagati bližnjemu in zraven še lahko dobi: fino moško kolo, pohištvo, prašiča itd. Zrebanje loterije bo dne 10. junija 1935, eventualna sprememba in izžrebane številke bodo objavljene v vseh domačih časopisih. Četa pa pričinja svoje delo z geslom: »Z združenimi močmi«, »v slogi je moč« in se še enkrat občinstvu prav vljudno priporoča!

terem ni sledu nikjer drugje na zemlji.

Največje vodno letalo na svetu.

V kratkem se bo podalo na prvo vožnjo največje vodno letalo »Pariški pomorski poročnik«. Letalo je, izvzemši peruti, iz duraluminija in iz jekla, ki ne rjavi. Zgrajeno je z vso najbolj razkošno opremo za 70 potnikov in namenjeno preokooceanskemu prometu. Dolgo je 32 metrov, 50 m široko in 9 m visoko. Šest motorjev proizvaja 57.000 k. s. Navadna brzina znaša 230 km na uro; v višini nad 2000 m pa tudi 250 m. Bencina vzame seboj 24 tisoč l. V notranjosti je 12 luksuznih kabin in vsa-

hodijo žandarji, ki silijo ljudi, da zbirajo vedno znova se pojavljajočo mrhovino in jo zakopavajo, sicer bi okužil smrad še ljudi in živali.

Kuga na rake je prinesla kar preko noči rakarjem nepregledno zlo ter jim potisnila v roke beraško palico; na drugi strani jo pozdravljajo kot dobrodošlo in že dolgo zaželjeno poslanko božjo vsi, katerim so bili rakarji ter rakarstvo skozi deset- in desetletja najglobokejši trn v peti. Rakarji hodijo potrti ter žalostni; gospodarji ukajo od veselja v zavesti, da bodo rezali odslej oni obvodnim potepuhom ter postopačem kruh po svoji volji. Po poginu rakov bo dovolj cenih delavskih moči za polje, travnik in vinograd. Mesto pintoy najboljšega vina ter mastne pečenke, bosta odslej morala tekniti rakarjem jabolčnik ter hruškovec ob otepanju črnega kruha.

Po rakih je udarila morilka kuga in je razkropila ter uničila tudi rakarsko organizacijo, ki je bila kot zavest skupnosti nekaj let dobro ter zlo za obsotelske kraje.

Rakarji so se po kugi morali raziti, si poiskati težjega zaslužka ter grenkejšega kruha radi zbadanj na nekdanjo lahko, postopaško ter potratno življenje.

V očigled najhujšemu udarcu rakarstvu je bil tudi poglavar Vinko brez vsake moči ter nasveta za bodočnost.

Vinku je bilo za življenje ali smrt rakov toliko nego za lanskega sneg. Veliko bolj dobrodošel nego jadicujoči rakarji, mu je bil Majdakov Johan. Njegov obisk mu je bil v tolažbo in mu je pustil vsaj iskro upa, da mogoče še le niso razdrti vsi mostovi do Veronike. Majdak je znal povedati, kako sta hodili po njegovi aretaciji solznih oči ter prepadeni Katičeva mati in hčerka. Obe sta se zavzemali ter branili na glas Vinkovo nedolžnost. Stari gazda je bil ter bo za krivdo in Bog varuj, če bi se prikazal Vinko na njegovem dvorišču, ko bi bil doma gospodar. Katiča podpihuje Stenjevčan. Pogostokrat je v Kraljencu in vse govori, da bo pri Katičevih skoraj gostija, kakoršne še ni videlo hrvaško Zagorje. Veronika bo morala vzeti Pasariča proti svoji volji, sicer bi jo stari spodil od hiše!

Vinko in Majdak sta kramljala dolgo, zaupno in sta pretaknila vse koticke ženskega srca. Ob slovesu je moral Johan obljubiti, da bo vprašal Veroniko v

Mala Nedelja. Kot vnet in star čitatelj »Slov. gospodarja« vsak teden skrbno pričakujem in čitam priljubljeni mi list. Novic od nas čitamo primeroma malo. Treba bo vestnejše in pogostejše poročati! Staro leto nas je zapustilo in nastopilo je novo z neznano bodočnostjo. Že se odpirajo temni grobovi. Pred kratkim smo položili v grob vsem znanega, za vsako dobro stvar vneta in požrtvovalnega moža, veleposestnika Sterniša Andreja iz Godmarceva. Vprav na Novega geta dan smo pa spremili k zadnjemu počitku mlado, komaj 3 mesece poročeno ženo Jakuš Ano iz Sitarovec. Večni ji mir in pokoj! — Tudi porok imamo nekaj, da vsaj ne bomo vsi »kopanje« vlekli, kakor pravijo po domače. Ne upamo pa se v ta stan radi prehude krize v denarnici. — Tudi za »Naš dom« so se fantje živahno potegnili ter je poskočilo število naročnikov od lanih 14 na 47.

Mala Nedelja. Pri nas je dosti organizacij, med njimi tudi bratovščina Jeruzalemskega osla. Člani dejansko zvesto izpolnjujejo naloge svojih prednikov iz Stare zaveze. Če kdo ne veruje, se lahko prepriča na lastne oči. Videl bo par krepkih fantov izven cerkve, ko se v cerkvi oznanja beseda božja in daruje sv. maša. Zastavimo svoje moči v krščanskih organizacijah, ko vidimo, da od vseh strani priiskajo na nas v ovčjih oblačilih grabljivi volkovi. Mi pa neustrašeno pokažimo, da smo zavedni katoličani. Zato delujmo v organizaciji Katoliške akcije, posebno mladina naj tu stori svojo dolžnost!

Velika Nedelja. V nedeljo dne 3. februarja smo tukaj ob ogromni udeležbi ljudstva pokopali Antona Gašpariča, daleč na okrog znanega kovača in posestnika iz Ključarovec. Kratka in mučna bolezen nam ga je nepričakovano iztrgala iz naše sredine. Bil je veselega značaja ter poznan šaljivec. Bil je pa tudi mož po volji božji, ki je dal Bogu, kar je božjega. Ni se sramoval pogostokrat pristopiti k mizi Gospodovi. Čeravno dobro uro od cerkve oddaljen, telesno pohabljen, kar ga je posebno pri hoji zelo oviralo, vendar je bilo malo nedelj, da bi ne prišel tudi k večernicam. Bodi mu lahka zemlja domača, celi rodbini naše iskreno sožalje! — Bratovščina Jeruzalemskega osla ima tudi pri nas nekaj članov. Poseb-

Ljudje, ki trpe na otežkočeni telesni potrebi, in ki jih radi tega mučijo krvno prenapolnjenosti trebuha, pritisk krvi v možgane, glavobol, močno utripanje srca, dalje k' trpe na boleznih dančne sluznice, fišurah, hemeroidalnem zamotku, fistulah, jemljejo za iztrebljenje črevesa zjutraj in zvečer po četrtinko **«Franz Josefove» grenčice.** Vodilni zdravniki kirurških zavodov izjavljajo, da se poslužujejo **«Franz Josefove» vode** po operacijah z najboljšim uspehom. **«Franz Josefova» grenčica** se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

no sedaj v zimskem času so ti junaki res občudovanja vredni, ko v najhujšem mrazu med celim cerkvenim opraviлом vztrajajo zunaj cerkve ter cerkveni zid podpirajo, kar je popolnoma odveč, ker se naša cerkev tudi brez njihovega podpiranja menda še ne bode podrla!

Prihova pri Konjicah. Na Svečnico je po kratki boleznii umrla, previdena s sv. zakramenti, v 83. letu svoje starosti dobra in pridna krščanska mati Neža Brglez. Bila je vzor skrbne gospodinje, miroljubne sosedice in dobre matere otrokom. Mirno in potrpežljivo je prenašala težo visoke starosti. Svoje otroke je lepo odgojila; šest jih še živi, 1 pa je padel v vojski. Dobro oskrbo je užival tudi Lojzek, ki so ga vzeli kakor za svojega, ker ga je nadzorovala vestna botra, ena izmed pridnih hčera blagopokojne. Upati je, da bodo po dosedanji zasnovani poti hodili tudi nasledniki, saj so vsi poznani kot delavni ljudje, dobri značaji in prijatelji krščanskih knjig in časopisov.

Gornja Ponikva. Dolg pust, malo porok. Ta pregovor se letos pri nas uresničuje. Do sedaj je bila samo ena poroka in več jih ne bo. Toda ta edina poroka odtehta tri druge. Dne 30. prosinca je stal pred najlepšim velikim oltarjem v dekaniji kot ženin vrli in vzorni mladenič Alojzij Vasle, po domače Dolinšek, ki je prevzel lepo posestvo od svojih staršev; nevesta pa je bila mladenka Marjeta Satler, načelnica Marijine družbe, katero je štiri leta modro vodila. Za družto je bil ta dan praznik. Družbenice so med poročno sv. mašo prejele sv. obhajilo in ga darovale za svojo načelnico-nevesto. Poslovile so se od nje s krasnim govorom in ji poklonile lep molitvenik. Vsled

gospodarske krize je tukaj le malo porok. Starejši posestniki se ravnajo po starem pravilu: Ti meni luč, jaz tebi vluč.

Poljčane. Na Svečnico je Marijin vrtec obhazal svoj praznik ter nas presenetil z ganljivo igrico »Božič v gozdu«. Ne morete si misliti, gospod urednik, kako globoko nas je presunila ta predstava, kjer so nastopili sami mali, nedolžni otročiči. Bele deklice z zlatim nakitom v laseh so rajale, kakor sami nebeški krilatci. In tisti palčki, ki so nas gledalce spravili na prvi pogled v dobro voljo. Nadvse očarljiv je bil nastop malega Jezuščka, srčkan fantek, ki je trosil bele cvetlice in blagoslovil vse naokrog. Pred zaključkom igre je gospod katehet še obrazložil na kratko življenje uboge pastirice Bernardke ter s tem podal nekako sliko in pomen te igre. Da so ti mali igralci tako dobro izvršili svoje naloge, za to gre zahvala gospodu katehetu, ki je imel gotovo dosti truda z njimi. Po igri je nastopil Marijin vrtec z različnimi pesmimi, med katerimi je tudi bila priljubljena pesem »Srce moje naj Mariji slavo poje«. — Naš Marijin vrtec dobi novo zastavico. Če Bog da, bo dne 25. marca t. l. blagoslovljena. Mi vsi se že veselimo na ta praznik.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Izrednost iz mišje pasme. Pri Čončevih je po raznih predalih izhajal oster vonj po miših. Nastavili so okroglo žičnato past, v katero se vjamejo žive miši. In glejte: v eni noči se je ujelo kar pet živali. Med ujetniki se je pri eni našla izrednost. Bila je to miš, največja med vsemi, ter je imela belo liso na glavi in po hrbtu 2 cm dolgo in 1 cm široko belo šeko. To se bo moralo komu zdelo čudno, a je resnično. — Prvi v letošnjem predpustu si je naložil zakonski križ Škrabl Tonče iz Irja in Šmit Jozefa iz Spod. Sečovega. Želimo obilno sreče in božjega blagoslova!

Sv. Jernej pri Ločah. Pri nas je zatisnila v nedeljo dne 27. januarja svoje trudne oči posestnica v Marinski vasi Antonija Kotnik, po domače Sitarca. Bolehala je že dalje časa na rezedravljivi pljučni jetiki. Rajna je bila dobra in skrbna mati svojih otrok. Kazala je svoje dobro srce tudi do revežev, ki so kaj radi trkali na njena vrata. Pogreba se je udeležila velika množica ljudi. Cerkveni moški pevski zbor ji je zapel pod vodstvom g. organista na

njegovem imenu: kje in kedaj bi se sestal z njo Vinko?

Čez par dni je bil Majdak ponovno pri Lapuhu s pisanim odgovorom na s solzami omočenem papirju. Iz pisma je zvedel Vinko, kar mu je že zatrjeval Johan. Veronika je in ostane v srcu njegova. Niti za trenutek ni dvomila nad njegovo nedolžnostjo. Oče ne sme niti čuti Vinkovega imena in to radi Pasariča ne, kateremu je obljubil Veronikino roko zlepa ali shuda. Očetova trma v tem oziru bo nepopustljiva. Omehča in predružači lahko očetovo voljo samo prst božji, za kojega namig prosita noč in dan z dobro majko Boga in svetogorsko Mater božjo. Na kak osební sestanek zaenkrat ni misliti. Oče zna, da je Vinko prost ter na Lipšinetovem, se ne gane z doma in pazi na njo s kraguljim očesom. Obiska pri Katičevih naj nikar ne tvega! Lahko bi došlo ob tej priliki do najhujšega in Veronikina usoda bi bila zapечатena za zmiraj. Vse je v božjih rokah. Majdak naj bo za bodoče posrednik med obema, a seve previdno, da ga oče ne razkrinka in mu prepove prestop Katičevega praga.

Pismu, iz katerega je prekipevala prava kmečka

ljubezen in skrb za bodočnost obeh udanih src, je bil priložen vršič rožmarina.

Vinko je znal, pri čem da je. Veronika je in bo njegova, ako bo na kak način nadvladala liki jeklo trmasto voljo očeta, kateremu je srčna udanost tujka ter mu je vse bogastvo ter splošni ugled bodočega zeta.

Potrli in veseli Vinko je pridno pošiljal Majdaka s pisanimi obvestili do Veronike in je prejemal redno odgovor. Dobro je bil podučen o položaju na Katičevem domu. Že sta razpihaval oba z Veroniko iskro upanja, ker se je umaknila snubaška zadeva s Pasaričem v ozadje in je obetala zatón v tiho pozabljenje.

Pregosto in neovirano izmenjavanje pisem je rodilo na Vinkovi in Veronikini strani preveč nepazljivosti.

Majdakovo voglarenje ter postopanje po Katičevini je vzbudilo pozornost gazde.

(Dalje sledi.)

Kupujte pri naših insercentih!

ka ima 2 postelji. Poleg kuhinje je bar za potnike. Letalo stane 25 mil. frankov.

Ženski polk v Abesiniji.

Italijansko časopisje poroča, da so imeli v zadnjem času Italijani v Abesiniji (ob vzhodni afriški obali) pri krvavih spopadih z domačini opravka z ženskim sovražnikom. Dežela Abesinija posedla ženski polk, ki je povsem tako oborožen kakor moški vojaki. Značilno je dejstvo, da se odlikuje ženski polk po posebni krvoločnosti in ga pošiljajo v boj proti Italijanom, ki hočejo ugrabiti Abesincem svobodo ter samostojnost tamkaj, kjer bi naj bilo neznanostno prizanašanje.

domu in na pokopališču kot zadnji pozdrav dv. ganljivi žalostinki. Svetila ji večna luč in preostali naše sožalje! — Priredila se boče pri nas v nedeljo dne 17. februarja, ob treh popoldne lepa predprstna igra tridejanka: »Potegavščina z dolarji«. Prijatelji smeja in poštene zabave vljudno vabljeni!

Slovenjgradec. Kmetijska podružnica za Slovenjgradec in okolico poroča: Na zadnji odborovi seji od 31. januarja se je razpravljalo o vlogi, ki jo je podružnica poslala dne 9. 11. 1934 mestni občini, v kateri prosi občino, da bi posredovala pri občinah v dunavski banovini glede prodaje krompirja, smrekovih dreves in drv, katere imajo tukajšnji kmetje na prodaj. Tukajšnji kmetje, oziroma podružnica pa bi za kmete nakupila ali pa zamenjala svoje blago za suho koruzo in rž, katere imajo v dunavski banovini odveč na razpolago, v naših krajih pa tega žita močno primanjkuje. Podružnica je sama napisala za občino tozadevne dopise, občini bi bilo treba dopise opremiti le z uradno stampiljko, številko in podpisom ter uradno odposlati in posredovati pri nakupu oziroma zamenjavi blaga. To pa se ni zgodilo, češ, da to ne spada v delokrog občine; naj se podružnica sama obrne na prizadeje občine v dunavski banovini. Podružnica bo prisiljena, obrniti se na druga merodajna mesta.

Razbor pri Slovenjgradu. V naši upravni občini je bil dne 23. decembra l. l. odlikovan s častno diplomom od sedanje občine Podgorje daleč naokoli znani velezaslužni mož Mihael Glasenčnik. Deloval je nad 30 let v mnogoštevilnih odborih kakor tudi pri bivšem okrajnem zastopu, kjer si je stekel veliko zaslug, zlasti pri sedanjih banovinskih cestih Podgorje—Suhidol. Mu čestitamo! — Da smo pri nas zdravi, je razvidno iz teh-le številke: V letu 1934 je bilo 30 rojstev, dočim so se v večnost preselili samo 4. Lep napredek! Naša župnija šteje zdaj okrog 800 prebivalcev. Najstarejša oseba je rojena leta 1948, kateri jih še veliko sledi. Imamo tudi pripravljena dva para za zlato poroko. Kriza je, kriza! Porok se ne izplača navesti. Tudi v letošnjem predprstnem času se kujajo kakor ženini, tako neveste. Zima je pritiskala tudi na uzmoviče, da so se polastili že vseh raznovrstnih predmetov in stvari. Čebele so premalo hude, med pa sladek. Ponekod tudi vosek iz čebelnjakov rabi jo uzmoviči za izdelavo sveč. Prav dobro jim teknejo tudi svinjske klobase, žganje in kokoši, ki imajo mehke kljune, da se dajo podviti pod pazduho. En nepridiprav je že prišel v roke pravici in se bo še zagovarjal za raznovrstne druge grehe. Ostali pa še pridejo na vrsto. — Upam, da smo že naročnino za našega priljubljenega »Slovenskega gospodarja« za leto 1935 večinoma poravnali in kljub sedanjim krizi ostanemo zvesti naročniki. Povest od rakarjev pridno prebiramo. Ko bi Vi, gospod urednik, prišli k nam v naš prelepi planinski kraj, kateri se razteza od 400 do 1696 m, bi Vam naši stari ljudje tudi marsikaj zanimivega vedeli povedati za »Slovenskega gospodarja«. — Presenetila je tudi nas vest, da je umrl nagel smrti pod snežnim plazom naš predobri gospod nadpoštar Franc Eiletz iz Slovenjgradca, kateri je nas Razborčane zmiraj ljubil in se ga hočemo v bodoče spominjati v molitvi.

Starigr. Dolga vrsta pogrebcev se je vila zadnji teden proti pokopališču ter spremljala k zadnjemu počitku 83letnega Franca Poplas. Samo le dve leti mu je še manjkalo, pa bi bil obhajal s svojo ženo biserno poroko. Bil je tih in krščansko zaveden mož. Rad je bral knjige in časnike ter je bil naročnik samo dobrih li-

Evharistični kongres v Mariboru 7.-8. IX. 1934.

Te dni je izšla knjiga, ki nam natančno popisuje ves potek veličastnega kongresa v Mariboru ter priobčuje tudi vsa predavanja. Priložene so tudi številne slike te velike manifestacije vse lavantinske škofije. Da bi mogli to lepo knjigo kot trajen spomin nabaviti najširši krogi, je Tiskarna sv. Cirila to knjigo dala za čas do 1. marca 1935 za ceno, ki ne krije niti vseh stroškov. — **Kdor naroči do 1. marca 1935 to knjigo, plača za**

njo samo 12 Din. Pozneje bo stala ta knjiga 16 Din. Nekaj izvodov je tiskanih tudi na boljšem papirju in stane tak izvod 30 Din. Knjigo bomo te dni razposlali na župne urade in si lahko tamkaj vsak pogleda, kako je res lepa oprema in da je tega denarja res vredna. Vsi, ki le zmorete, kupite si ta spomin na evharistični kongres v Mariboru. Knjigo naročite pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Koroška cesta 5.

stov in knjig. Tudi »Slovenski gospodar« je bil ves čas stalen gost v njegovi hiši. Za vse dobro mu bodi Bog plačnik!

Male dole pri Vojniku. Pravijo, da že dolgo ni bilo glasu iz Malih dol v našem priljubljenem »Slovenskem gospodarju«. Pa bo nemara le res, saj je v splošnem kriza povsod, tako tudi pri nas in se še zgoditi noče ničesar, kar bi bilo važnejše. Pa tudi tako je: ako ni dobro, še slabšega ni treba. Saj mislim, da je pač splošna želja in prošnja vseh, da se tako razvrane razmere zboljšajo in postavijo v pravi tir. Upanje imamo, da se bode spet pokazalo solnce sprave in miru nad narodi, ki so jih dogodki v preteklosti postavili na nevarno stališče. Pogled v bodočnost naj nam bo uprt na Onega, ki je »pot resnice in življenja«. — Pa še nekaj bi bilo važnega. Poročil se je mladenič Franc Kroflič, sin posestnika Matije Kroflič, po domače Dobnika v Malih dolih, z Marijo Pogladič na Petelinškovo domačijo. Novoporočencema želimo v zakonskem stanu obilo sreče in božjega blagoslova!

Polzela. Pri novi kapelici na Bregu so si važani omislili male čedne jaslice. Posebne pohvale je vredno delovanje šolskih otrok iz vasi, ki so ves mesec oktober ob Ave-Mariji opravljali pred kapelico oktobrsko pobožnost. Naj tudi v bodoče, posebno meseca majnika, z isto vnemo opravljajo majniško pobožnost. — Naše Apostolstvo mož in fantov se prav dobro drži. Potrebna je tudi Katoliška akcija, ki nosi krščanstvo tudi v javno življenje.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Dne 1. februarja je na posledicah kapi umrla Frančiška Fužir, žena posestnika in cerkvenega ključarja Janeza Fužir iz Meliš, stara 68 let. Kot mater številne družine so jo v njenem življenju zadevale mnoge bridkosti. Nemila smrt ji je pokosila večino otrok, nekatere že v detinski dobi, druge v cvetu mladostnih let. Sedaj živijo še sin in tri hčere, izmed katerih je ena usmiljena sestra, ki zaradi oddaljenosti ni mogla priti na pogreb svoje mamice. Daj ji Bog uživati večni raj! — V nedeljo dne 3. februarja se je pri nas v župnišču vršilo fantovsko zborovanje. Skoro iz vseh župnij gornjegrajske dekanije so prišli fantje (160 jih je bilo vseh) in z zanimanjem poslušali zastopnika škofijskega vodstva FKA tov. M. Geratiča iz Maribora. Upamo, da se bodo po teh tehtnih govornikovih besedah naši fantje bolj ogreli za vzvišene cilje fantovske Katoliške akcije. — Gospoda župnika že od Božiča sem muči nadležni revmatizem. Dobremu gospodu želimo vsi farani skorajšnjega in popolnega ozdravljenja!

Polzela. Časi so hudi, kriza vsepovsod! Ni čudno, da se že sveta vse boji, menda se jih zato tako malo rodi. za zakon pa tudi pravega

veselja ni. Vse se drži zlatega reka: Desetkrat premisli, enkrat stori! Temu bo menda pač krivo lansko kislo vince, šmarnico pa, ki požene kri v žile in v glavo ter daje veselje in korajžo, pa tako neusmiljejo zatirajo. Tudi smrti se vsakdo boji, posebno če na mehkem sedi in prijetno živi. — Kriza je zadela tudi naše gasilno društvo, ko je bil pred dobrim letom razrešen izvoljeni odbor ter imenovan od nadzorne oblasti nov odbor, ki pa delno tudi ni hotel prevzeti mest. No, končno pa je bil le pravilno sklican občni zbor, ki ga je vodil župni načelnik g. Gologranc in tajnik g. Brvar iz Celja. Stari, preizkušeni gasilci, pojačeni z gardo mladih, so zmagali. Tako je prav! Kdor dela in se žrtvuje, naj tudi odloča. Gasilno društvo naj bo torišče dela za bližnjega, politika ne spada vanj. — Gasilno društvo iz Ločice je ob božičnih praznikih priredilo v Prosvetnem domu prav lepo igro »Vrnitev«. Je bila to po dveh letih prva prireditev v tej dvorani. Dosedaj so bile namreč vse prireditve v tej dvorani najprvo dovoljene, potem pa zadnji hip prepovedane. Želimo, da nas to mlado in agilno društvo še večkrat razveseli s kakšno lepo igro. — Upamo, da bo v doglednem času tudi naši mladini omogočeno delovanje na prosvetnem polju in da bo sloves, ki ga je imela v preteklosti, si zopet pridobila za bodočnost. Težke so bile žrtve, ki jih je doprinašala mladina za zgradbo Prosvetnega doma, kako težke, to ve samo ona; tisti, ki ne razumejo ciljev in idealnega namena te mladine, naj je vsaj ne ovirajo. Tisti, ki so gradili, niso delali zase, ampak za tiste, ki pridejo za njimi. Zato roke proč od stvari, ki je in mora biti skupna last vseh, ki jim je pri srcu gospodarski podvig ljudstva in krščansko-moralna odgoja mladine!

Sv. Miklavž nad Laškim. Na Brstnici je dne 29. januarja za vedno zatisnil svoje oči krščanski mož Ignac Kekotec v visoki starosti 79 let. Bil je velik častilec Matere božje ter je vsako leto romal peš po sedem ur daleč na žalostno goro pri Mokronogu in to 40krat v celem življenju. Šele zadnja tri leta, ko so mu noge opešale, ni mogel več porovati k njej, ki jo je tako goreče častil. Bil je 42 let dober gospodar posestva, ki ga je pred tremi leti prepustil svojemu sinu Janezu. Ob njegovem grobu se je spominjal domači g. župnik Čebašek zaslug, ki si jih je rajni kot dober katoliški mož pridobil. Bog mu daj večni mir in pokoj!

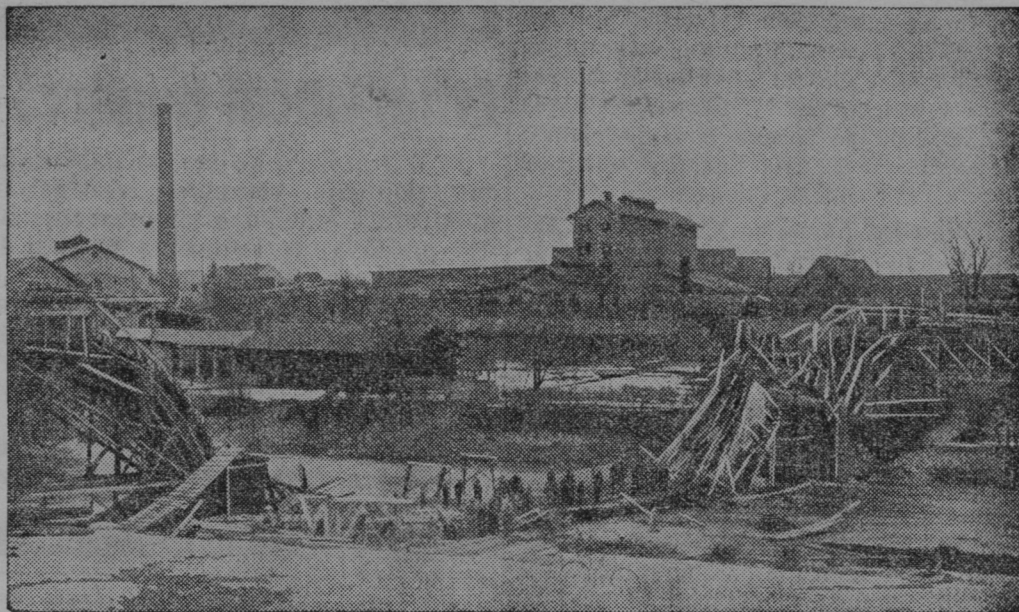
Ali si že obnovil naročnino?

Rastlina, ki je izgubila duh.

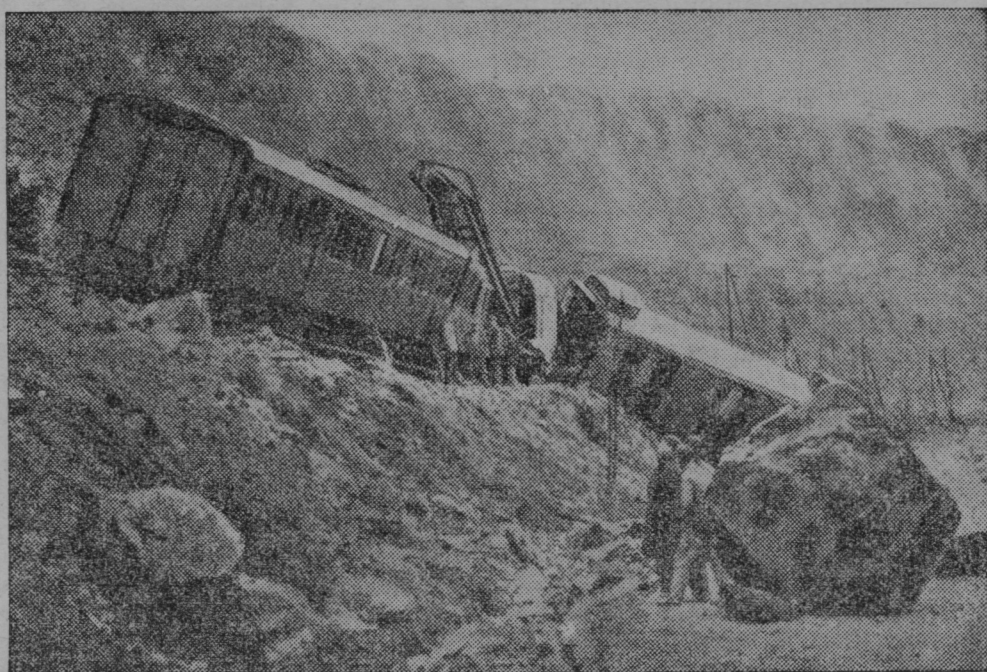
Muškatna zel je rastlina, ki jo je ves svet poznal kot zelo močno dišečo rastlino, kar je razvidno tudi iz njenega imena. Doma je v Severni Ameriki, leta 1826 so jo prinesli na Angleško in od tam se je razširila po vsem svetu. Okrog leta 1909 se je zgodila s to rastlino neka čudna sprememba. Na Angleškem so opazili, da je izgubila svoj vonj, zaradi katerega je bila tako priljubljena. To bi se dalo nazadnje razložiti s tem, da so nanjo vplivale sčasoma spremenjene razmere za rast. Toda najbolj nepričakovano je bilo to, da se je ista sprememba zgodila z vsemi rastlinami te vrste na svetu. Celo v njeni prvotni domovini, v Severni Ameriki, ni mogoče dobiti divje rastoče rastline z nekdanjim vonjem. Do Novega Zelanda, kjer so jo prej močno gojili, so iskali dišeče rastline, a je ni so našli. — Je res prav čudno, da se je mogla neka rastlinska vrsta skoraj istočasno in brez vidne zveze spremeniti tako temeljito po vsem svetu. Znanost si že dolgo beli glavo, da bi prišla tej skrivnosti do dna.

NOVA KNJIGA.

V času obiskanja. Osem postaj o Jezusovem poslanstvu. Z berilom oznanila, s prerokovanjem Besede Gospodove o Izraelu in zmago-slavjem Njegovim. Na podlagi evangelija in tistega časa napisal Edvard Gregorin. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena 26 Din, elegantno vezano 38 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Opozarjamo na to lepo delo, ki nam obnavlja prizore iz Kristusovega Pasijona. Igra je tudi za manjše odre lahko izvedljiva. Zahteva samo 22 moških in 3 ženske osebe. Tudi scenerija je enotna in zelo preprosta. Priporočamo vsakemu odru, naj proslavi postni čas s tem novim Pasijonom.

Zrušeni novi betonski most pri Goričanah blizu Ljubljane.

Železniška nesreča radi plaza na progi Angouleme—Limoges na Francoskem. Na srečo človeških žrtev ni bilo.

Sneg v Zedinjenih ameriških državah. Slika zasnežene ulice v vel mestu Boston.
Desno: Snežni plaz v Alpah.

Poslednje vesti.

Domače novice.

P. Ciril Bračko †. V noči na 12. t. m. je umrl v frančiškanskem samostanu v Mariboru g. o. Ciril Bračko. Podlegel je možganski kapi. Rajni se je rodil v Zibiki leta 1880. Mašniško posvečenje je prejel leta 1910. Pastiriral je pri Sv. Trojici v Slov. goricah in precej let je bil katehet v Mariboru. Bil je na glasu kot vzgojitelj mladine. Vse ga je ljubilo radi izredne prijaznosti in ponižnosti. Dobremu gospodu ter vzglednemu duhovniku poplačaj Večni njegov zemeljski trud ter delovanje, samostanski družini naše sožalje! — Pogreb se bo vršil danes v sredo dne 13. februarja ob treh popoldne.

Zlata poroka. Dne 15. t. m. je minilo v Pišecah pri Brežicah 50 let, odkar sta si obljubila zakonsko zvestobo Martin Ogorevc in njegova žena Terezija, rojena Kostevc. Zlatoporočenca imata svoj dom v Pavlovi vasi. Imela sta 7 otrok, od katerih se veseli jubileja staršev še 6. Bog ohrani jubilanta do biserne poroke!

Huda nesreča. V soboto dne 9. t. m. je popravljal v garaži v Gornji Radgoni 28letni šofer Jakob Stanek tovorni avto g. Stanka Semeniča. Radi mraza je zakuril v železni peči in si grel olje. V garaži je bilo kakih 250 litrov bencina. Ko se je vrnil šofer od večerje nazaj v garažo in odprl vrata, je švignil ogenj iz peči in užgal bencin. Eksplozija je smrtno nevarno obžgala šoferja. Zgorela je garaža, tovorni avto, dva motorja in zaloga bencina. Domači gasilci so ogenj omejili.

Dopisi in prireditve.

Št. Peter pri Mariboru. Razpust narodne skupščine je ljudstvo sprejelo z velikim zadovoljstvom. Upamo, da bo sledil prej ali slej tudi razpust občinskih zastopstev. Saj so vendar minili časi, da bi nam komandiralo par ljudi, ki so mislili, da so vsemogočni in da bo prejšnji režim trajal večno. Saj so nam ti ljudje napravili nebroj krivic, na katere mi šentpeterčani ne bomo kar čez noč pozabili. — Volilni imeniki so bili pri nas zelo pomanjkljivi. Ker je le do 22. t. m. čas za reklamacije, naj se vsak prepriča, ali je tudi vpisan v volilni imenik. Volilni imeniki so na vpogled v občinski pisarni. — Zadnji pondeljek sta se poročila Jenuš Franc in Škof Julijana, poročal ju je nevestin brat p. Gabriel Škof. Naslednji dan pa je bila sv. maša v Damiševi kapeli v Grušovi. Naj novoporočenca na svojem novem domu v Grušovi v miru in zadovoljnosti živita! — Navzlic gospodarski krizi pa se le možimo in ženimo. Dosedaj so se vršile že tri poroke, toliko pa jih še sledi. Ženinov in tudi nevest imamo dovolj, pa le denarja nam primanjkuje. Pa kaj čemo, upanje le imamo na boljše čase. — Zadnje čase se zelo množe tatvine. Bilo je že na več mestih vlomljeno, drugod so bili zopet prepadeni. Upamo, da bo orožništvo vlomilce in tatove kmalu polovilo.

Svečina. Poročila sta se g. Franc Divjak, posestnik v Slatinskem dolu, in gđc. Julka Elšnikova iz jako ugledne in spoštovane rodbine na Slatini. Obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Na Svečnico se je vršil 28. redni letni občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice, na katerem se je zamoglo ugotoviti, da kljub finančni napetosti že polna štiri let hranilnica še vedno redno posluje. To služi v čast njenim vlagateljem, ki jasno razumevajo razliko: kako je bilo včasih in kako je danes. Po občnem zboru se je vršilo gospodarsko predavanje nadrevizorja gospoda V.

Pušenjaka iz Maribora, ki je povdarjal razveseljiva dejstva o načrtih in ukrepih nove vlade za rešitev in pomoč zadružništvu in s tem za gospodarsko povzdigo kmeta in vasi. Prav nič ne pretiravamo, če rečemo, da je prejšnji režim pripeljal našega kmeta prav na rob popolnega gospodarskega prepada. Ali ga bo mogel novi gospod finančni minister v zadnjem hipu ustaviti? Gledamo v bodočnost z najboljšimi upi. Oni, ki imate gotovino doma, kjer je izpostavljena tatovom, mišim in podganam, zaupajte jo rajši domači posojilnici in hranilnici.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Letošnji predpust je pri nas precej živahen, saj je bilo samo zadnje nedeljo oklicanih devet parov, pa se govori, da jih bo prihodnje nedeljo še več. Mi imamo pač korajžo. Pretekli dni je prišla k poroki ena najboljših naših deklet, Jozefa Suhač iz Vitomarec, ki je kot voditeljica tukajšnjih mladenk posvetila vse svoje moči apostolskemu delu v župniji, kakor v cerkvi, tako tudi izven cerkve. Pogrešali jo bomo vsespovsod, tembolj, ker je šla iz župnije in sicer v ugledno hišo Hrgovo k sosednjemu Sv. Lovrencu. Bog jo živi na novem domu! Te dni pa se pripravlja na poročni dan vzorni fant Čuček Ivan iz Vitomarec. Vsa leta je bil požrtvovalen cerkveni pevec in vnet sodelavec pri našem pravečnem delu. Naša želja je, da ostane še tudi vnaprej, saj si zlasti gledališke predstave ne moremo niti misliti brez njega. Za življenjsko družico si je izbral vrlo družbenico Katiko Kvarovo iz sosednih Hvaletinec, istotako nekaj časa cerkveno pevko. Želimo obema obilo božjega blagoslova! V Smolincih pa šopajo purane pri Kovačecovih in Stramičevih. Naš vrli Jožek Kovačec, vnet član Apostolstva in našega odra, pravi, da ne more več živeti brez Micke Stramičeve. Pa so rekli oboji starši: Pa se imejta! Mi pa pravimo: Bog živi vrli par! V Rjavcih pa je nekaj, kar ni povsod. Dva brata dvojčka Zelenko hočeta en dan kot ženina k poročnemu oltarju, seveda vsak s svojo nevesto. Bog jima odpusti, da sta mimo naših deklet pogledala tje k Sv. Antonu! Bog bo že odpustil, pa naša dekleta... Pri Kostanjevcih na Gibini je tudi letos poroka, lani tega časa in sicer v enem tednu pa kar tri. Tudi Anika je pogledala čez župnijsko mejo za svojim ženinom. Tuji kruh pač bolj diši, kakor domač. In pri Šamprlovih v Drbetincah bodo cvrli in pekli prihodnje dni in še marsikje drugod po župniji. V vseh teh hišah je »Slovenski gospodar« tedenski gost. Zato Bog živi vse! Kako je bilo na gostovanju, o tem pa prihodnjič.

Ormož. V nedeljo dne 3. februarja je nena doma začelo goreti pri posestniku Praprotniku v Pavlovcih. Zgorel je ves rušt, perutnina in tudi nekaj živine se je zadušilo. — Pri nas pravijo: če po novem letu prvi umrje moški, imajo celo leto moški prvenstvo pri smrti, če prva umrje ženska, pa pripade tem prvenstvo. Torej smo za letos moški brez strahu, ker je Bog poklical prvo Majcenovo mamo iz Huma. Blag ji spomin!

Ormož. Cerkevno pevsko društvo je priredilo zadnje nedeljo v mesecu januarju igro »Reček Andrejček«. Videl sem to igro že večkrat, toda tako dobro predstavljene še ne. Da so igrali dobro, je dokazala dvakrat nabito polna dvorana. Sam sem nastopal več let na odru ter mi je odersko delo precej znano; zato odkrito povem: dobro so igrali.

Od nekod iz Prlekije. Priporočljivo bi bilo objaviti tabelo, ki kaže, ob kateri uri in minuti vsakega dneva v letu se v jutru pripelemo na božjem in našem starem samodrečju

tako daleč, da solnce zagledamo in kedaj se proti večeru od njega zasučemo. Taka tabela bi marsikomu dobro došla. Ko sem bil še v mežnarski službi, sem moral cerkveno uro na skrbi imeti. S tem pa so bile in bodo vedno težave, ker župljanov ure niso in ne bodo nikoli enako kazale s cerkvenimi, ker so te pod vplivom raznovrstnega vremena. Treba je torej ure uravnati. Pa po kateri uri? Neka župljanka mi je svojčas obljubila, da bo svojo klopotačo prinesla, da bi po njej uravnavali, pa si je premislila. V župnijah ob železnici ni te potrebe, pač pa v oddaljenih krajih. Ako bi torej imeli omenjeno tabelo, bi se ure lahko po njej uravnavale ob lepem solnčnem vzhodu, oziroma zahodu. Imam sicer uro, pa je zelo stara, in ima vse drugo leseno, samo kazalci so bukovni. Ker se je zvonček za bitje izgubil, sem ji mehanizem za kukavico napravil in sedaj namesto da bi tolkla, pa kuka. Imamo torej že spomladansko pesem, četudi je še zima. Gospod urednik, če Vas zanima, pridite poslušati! Res pa je tudi, da starinci pravijo: Ko bodo vse ure celega sveta enako kazale, bo sodni dan!

Laporje. Tukajšnje izobraževalno društvo je imelo meseca decembra 1. l. občni zbor, na katerem se je pomnožil pevski odsek fantov. Naši fantje so v precejšnjem številu že nastopili pod vodstvom domačega organista g. Jakoba Lorenci v cerkvi. Lepo so prepevali pri sveti maši na Svečnico in v nedeljo. Kot novinci so se prav dobro odrezali ter želi pohvalno ljudstva. Pričelo se je že tudi z ljudskim petjem v cerkvi; želeli bi bilo, da bi sodelovalo več deklet in tudi drugih, kateri imajo veselje in posluh. Mladina, le tako naprej po začrtani poti, da bo v veselje faranom in pa v čast Bogu!

MAŁA OZNANILA.

Majerja z dvoje delovnimi moči, molžnje vešč, kakor tudi viničarja z 4 delavnimi močmi rabi posestvo A. Misita, Jarenina 47. 188

Krepkega vajenca sprejemem od poštenih staršev. Ivan Werk, kovačija, Mestinje pri Šmarju. 189

Elapca, poštenega, iz krščanske hiše, najraje kmečkega sina, ki ima veselje do konjev in razume vsa poljska dela, sprejme Potočnik M., Brstje 12, Ptuj. 184

Prodajam posestvo, kovačijo, nova poslopja, na prometnem kraju, vzamem tudi hranilne knjižice. Anton Hraštnik, Sv. Barbara pri Mariboru. 187

Kupim cepljene vinske trte. Nekrep Alojzij, Maribor, Vetrinjska 4. 186

Za neveste! Posteljno odeje od 80 Din naprej, rjuhe (kapne) od 65 Din naprej, blazine ali tuhne od 190 Din naprej, zglavnike od 30 Din naprej, pri A. Stuhec, izdelovanje posteljnih odej, Maribor, Stolna 5. 188

Zahvala.

Ob smrti naše ljubljene žene, mamice, sestre in tete, gospe

Ivanke Teržan

se zahvaljujemo čč gg. duhovnikom za tolažila s sv. zakramentom v težki in dolgi bolezni ter cerkvenim pevcem za žalostinke na domu, v cerkvi in na grobu. Posebej onim, ki so darovali prejem sv. zakramentov in molili za pokoj duše pokojne in vsem onim ki so se tako v velikem številu udeležili pogreba neopozabne pokojnice. Vsem Bog plačaj!

Dobje, 23. januarja 1935. 182

Zalujoči ostali.

Karl May:

Zaklad v Srebrnem jezeru.

(Dalje.)

Krotilec, močen, koščen človek, je zmašil meso skozi palice, si pogledal občinstvo in nekaj šepnil svojemu gospodarju. Gospodar je majal z glavo, krotilec mu je prigovarjal in ga menda pregovoril. Lastnik cirkusa in črnega panterja je pokimal in se obrnil h gledalcem.

»Gospoda,« je pravil z vznešenim glasom, »povem vam, sreča vam je mila! Ukročenega črnega panterja v zapadnih državah še ni bilo videti. Tri tedne se je bavil z njim moj krotilec v New Orleansu in danes, pravi, pojde prvokrat javno k njemu v kletko. Sédel bo k njemu, — seveda le, če dobi primerno nagrado.«

Panter se je lotil mesa in mlel kosti s svojimi strašnimi zobmi, da je hreščalo in pokalo. Ni se zmenil več za občinstvo in zdelo se je, da za krotilca ne bo prenevarno, če gre k njemu.

Celò mali učenjak z očali je bil ves navdušen.

»Sijajno, sir!« je tlesnil v roke. »Kaj takega še nismo videli —! Za tak prizor se že nekaj tvega.

Koliko pa bi rad imel mož?«

»Sto dolarjev, sir. Ni majhna nevarnost, ki se v njo podaja. Pravi, da živali še nima popolnoma v oblasti.«

»Sto dolarjev —? No, bogat nisem, ampak pet dolarjev pa le dam. Saj bodo drugi tudi dali.

Kdo še dá?« se je obrnil k občinstvu.

In toliko se jih je oglasilo, da bi krotilec res spravił vkup zahtevano vsoto. Ljudje bi bili radi do kraja izrabili izredno priliko.

In tudi stave so se začele. Amerikanec ne more izhajati brez njih, ob vsaki priliki stavi, posebno pa, če je nevarno. In kapitan je bil prvi, ki je ponudil stavo.

Lotil se je Old Firehanda.

»Staviva, sir?«

»Na kaj?«

»Da krotilec ne bo odnesel zdrave kože iz kletke. Velja —? Za koliko? Za petdeset dolarjev?«

Old Firehand je odkimal.

»Sir, svarim vas! Pazite, da ne zagrešite usodne napake! Prosim vas, ne dovolite krotilcu, da bi se podajal v tako nevarnost!«

Kapitan se je smejal.

»Zakaj ne? Tri tedne ga je že krotil in povrh se je sam ponudil, da pojde k njemu!«

»Kljub temu! Sam je priznal, da ga še nima popolnoma v oblasti. In trije tedni za tako divjo zverino ne pomenijo dosti.

Dolžni ste, bi rekel, da ugovarjate!«

»Pshaw —!« je zamahnil kapitan z roko. »Sem mar krotilčev oče ali pa njegova mati —? Tod v tej blagoslovljeni deželi ima sleherni človek pravico, da tvega kožo in življenje, če se mu poljubi, in nihče mu ne sme braniti. Če ga panter požre, je to njegova in panterjeva zadeva, ne pa moja!«

In obrnil se je k občinstvu.

»Torej, dame in gospodje, sto dolarjev stavim. da mož ne pride zdrav in cel iz kletke! Kdo stavi? Deset odstotkov stave dobi krotilec kot posebno nagrado.«

Kapitanov zgled je ljudi kar dvignil. Stavili so in še celò visoke vsote in krotilec bi dobil krog tri sto dolarjev še povrh k dogovorjenim sto, če bi srečno preстал nevarnost.

Posebnih pogojev mu niso stavili, niti tega niso določili, ali sme vzeti orožje s seboj v kletko. Ga tudi ni vzel, le po bič si je šel, ki je v njegovem ročaju tičala eksplozivna krogla. Če bi mu pretiła nevarnost, je bilo samo treba, da je krepko udaril

panterja z ročajem, pa bi se krogla razletela in panterja ubila.

»Na tisti bič se prav nič ne zanesem!« je dejal Old Firehand Črnemu Tomu. »Bolj bi učinkoval umetni ogenj. Mož je vse preveč drzen!«

Krotilec je nagovoril občinstvo, stopil h kletki, odrinil zapah in odprl ozka, poldrugi meter visoka vrata. Dolg človek je bil in skloniti se je moral, da je lahko vstopil. In ker je z rokami držal vrata, je vzel bič med zobe. Za trenutek vsaj je bil brez brambe.

Bil je seveda že večkrat pri panterju v kletki, pa v drugih okoliščinah. Žival tistikrat ni tičala cele dneve v temi, solčna svetloba je ni razdražila in tudi toliko ljudi ni bilo okoli nje. Tudi ropot strojev in šumenje vode jo je menda dražilo. Na vse to ni sta pomislila lastnik in krotilec in njuna nepremišljenost je pozročila usodno nesrečo.

Panter je ležal v kotu kletke in obrnjen v stran od gledalcev. Ko je čul za seboj šum, se je obrnil. Prav tedaj se je krotilec s sklonjeno glavo porival v kletko, — oči so se hudobno zablistale živali, strahovito naglo je planila, — in že je zgrabila s svojimi strašnimi zobmi sklonjeno krotilčevo glavo, — zahreščalo je in glava je bila drobna.

En sam grozen krik strahu je odjeknil na krovu, vse je planilo pokonci in bežalo. Le trije so ostali pred kletko, lastnik, Old Firehand in Črni Tom. Lastnik je zagrabil za vrata in jih skušal zapreti, pa ni mogel, krotilčevo truplo mu je bilo napoti. Zgrabil ga je za noge in ga vlekel ven.

»Za božjo voljo, tega ne!« je kričnil Old Firehand. »Panter bi skočil za svojo žrtvo —! Porinite truplo v kletko, saj mož je itak mrtev, in potem zaprite vrata!«

Panter je čepel pred žrtvo, z bliskajočimi se očmi je meril gospodarja in kazal krvavo zobovje. Uganil je menda, kaj namerava, jezno je zatulil in počasi lezel po truplu, kot bi hotel braniti svoj plen. Le še kaka dva decimetra je bil oddaljen od vrat.

»Proč — proč —! Planil bo!« je kričal Old Firehand. »Tom, — puško! Samokres nič ne pomaga.«

Komaj deset sekund je minilo, odkar je stopil krotilec v kletko. Ves krov je bil v divji zmešnjavi, vse je bežalo in kričalo. Vrata v kabine in v medkrovje so bila na mah zadelana. Ljudje so se skrivali za sode in zaboje, pa spet planili in iskali zavetja drugje.

Kapitan je zbežal na poveljniški mostič, tri štiri stopnice hkrati je preskočil. Za njim je bežal Old Firehand. Lastnik se je skril za kletko, Črni Tom pa je hitel po svojo puško. Spotoma mu je menda prišlo na misel, da ima h kopitu privezano sekuro in da je ne bo mogel dovolj naglo odvezati, puška je bila nerabna. Prihital je mimo Indijancev, ki sta še vedno nepremično stala ob ograji. In domislil se je nečesa drugega.

»Daj mi puško!« je hlastnil in jo že tudi iztrgal starejšemu iz roke.

»Sam bom streljal!« je dejal Veliki medved in iztegnil roko po orožju.

»Pusti me! Bolje znam ko ti!«

Obrnil se je. Panter je bil že na krovu, dvignil je glavo in tulil. Tom je pomeril, strel je počil, krogla pa ni zadela. Hlastno je izdrl puško še mlajšemu Indijancu, spet ustrelil, — pa spet ni zadel.

»Slabo streljaš —! Ne poznaš moje puške!« je dejal stari takó mirno, kot da sedi doma pred svojim šotorom in kot da blizu in daleč ni nobenega panterja. Tom pa se ni zmenil za njega, vržal je puško v stran in pohitel na prednji krov, kjer so ležale puške cornela in njegovih tovarišev. Ti »gentleman« in junaki so se jadrno poskrili, komaj da je panter zatulil. Niti videti jih ni bilo več.

Tedaj pa je ob poveljniškem mostiču odjeknil grozen krik.

(Dalje sledi.)

Rastline duhajo.

Že večkrat so razni raziskovalci domnevali, da imajo tudi rastline neko vrsto voha, toda te domneve dosedaj niso mogli dokazati. To je storil sedaj vsaj za neke rastline neki ameriški botanik (rastlinoslovec). Uporabil je za svoje poskuse znano »mesojedo« rastlino rosiko. Nekoliko oddaljeno od nje je obesil košček svežega mesa. Rastlina je potem pokazala razločno obračanje proti mesu, dokler ga ni dosegla. Seveda pa je bilo to obračanje silno počasno in se ni dalo ugotoviti s prostim očesom, temveč na ta način, da je filmski aparat v presledkih po 40 minut napravil po en posnetek. Pri predstavi se je potem ves postopek skrajšal na nekoliko sekund.

Letalo za prevoz smučarjev

so upeljali na Poljskem. Letalo obratuje nim središčem Zakommed Varšavo in sportpane. Veak smučar vzame lahko seboj poleg smuči še 10 kg prtljage. Prevoz traja 5inpol ure ter stane tja in nazaj 40 zlotov, kar znaša manj nego na isto razdaljo vlak II. razreda. Vpeljava smučarskega letala se je zelo obnesla.

Madrid — Paris v petih urah.

Španska vlada je določila, da bo vpeljala dve novi zračni prometni progi Madrid — Paris in Madrid — Balearski otoki. V obeh smereh bodo obratovali trimotorni Dornier-aeroplani s hitrostjo 300 km na uro. Za prelet razdalje Madrid — Paris bo treba 5 ur in za črto Madrid — Balearski otoki 3 ure.

Izdatki za obleko.

Na Angleškem izdajo letno za obleko 400 milijonov funtov; od te svote odpade za ženska oblačila 250 milijonov funtov.

Žuželke in plevel

povzročata letno v Združenih ameriških državah škodo za poldrugo milijardo dolarjev.

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Prekliči, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 0 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50 (dod. inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati upravo lista prijave. Doplača še Din 5.—. Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavi. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamk za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

Oferja, ki ima 2 moška in 2—3 ženske člane (brez malih otrok) sprejememo s 1. marcem v službo. Ponudbe na upravo veleposestva dr. Orniga, Št. Janž na Drav. polju. 163

Stalno bivališče ne daleč od mesta pri skrbni srednjestari in samostojni osebi išče inteligent, strogo soliden samostojni gospod. Pod »Obojestranska pomoč« na upravo lista. 165

Iščem pošteno dekle, 14 do 16 let staro, vajeno šivanja, pomoč gospodinj, prednost ima tista, katera nekoliko nemško zna. Naslov v upravi lista. 167

Vešč žagar išče stalne službe. Zavšek Franc, Selnica ob Dravi. 166

Učenca pridnega in poštenega sprejme Alojzij Božič, pekarna, Marija Snežna. 177

Pošten človek želi službo za hlapca ali gospodarja na posestvo. Naslov v upravi lista. 172

Viničarja potrebujem. Pilz, Pesnica. 173

Oskrbnik se išče k večjemu posestvu, verziran v hmeljski stroki in z večletno prakso. Ponudbe z referencami na upravo lista pod številko 183. 183

Prodam posestvo 3 in pol orala, lahko redi 2 kravi, 5 minut od postaje Cirknica. Naslov v upravi lista. 180

Prodam posestvo, gospodarsko poslopje, sadonosnik, travnik, gozd in njive. Divjak, Stojnici 108, Ptuj. 179

Prodam posestvo. Stojnici 56, Ptuj. 178

Prodam posestvo. Spodnje Hoče štev. 95, pošta Hoče. 171

Prodam posestvo 18 oralov. Osterc Rudolf, Sv. Anton v Slov. goricah. 170

Prodam posestvo 12—15 oralov v ravnini in več m³ akacijevega in trnovega lesa ter mecesna za rore studentev. Naslov v upravi lista. 169

Prodam posestvo 3 oralov, lep sadonosnik in vinograd. Peklar Maks, Partinje 66, p. Sveti Jurij v Slov. goricah. 175

Mizarji, pozor! Rabljene mizarске stroje z bencin-motorjem ugodno prodam. Naslov se dobi v upravi lista. 164

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—
polletno Din 16.—
četrtletno Din 9.—

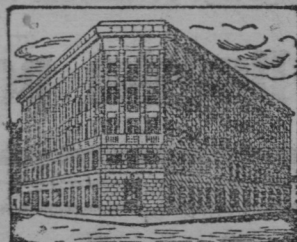
Parne pekovske peči in stroje postavlja »Tehna«, Ljubljana, Mestni trg 25. Sprejema zastopnike iz vseh krajev. 74

Vsakovrstno zlato kupuje po najvišjih cenah Ackermannov naslednik A. Kindl, Ptuj. 70

Trgovci in trafikanti

naročijo najcenejše razglednice pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5 in v Ptuj, Slovenski trg 7. Njihovo naročilo odpremimo skupno z našim na tovarno, zato je treba naročiti kmalu! Zahtevajte ponudbo!

TISKARNA SV. CIRILA
Maribor, Koroška cesta 5
Ptuj, Slovenski trg 7.

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR
VLOM
STEKLO
KASKO
JAMSTVO
NEZGODE
TVONOVE
ŽIVLJENJE
KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svoje in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

Bolečine v nogah

Ne obupajte, zakaj dnevi neznosnih bolečin so minuli. Danes se lahko hitro rešite najhujših vnetij, oteklin in bolečin v preobčutljivih nogah, ne glede na to, iz katerega vzroka so nastale. Nabavite si zavojček Saltrat Rodella in vsujte ga polno pest v toplo vodo. Takoj, ko boste pomočili noge v to zdravilno kisikovo kopel, bodo vnetja izginila, razvneto tkivo pa se bo oblažilo in osvežilo. Pravilna cirkulacija krvi bo urejena in Vaše noge bodo oživele v novem življenju. Ta enostavni recept prinaša dnevno tiščenje ljudem, ki so že mislili, da ni rešitve za njihove muke, v kratkem roku od 3 minut popolno olajšanje. Kurja očesa in trda koža se omeščajo ter se lahko popolnoma odstranijo. Saltrat Rodell nikdar ne odreče. Nabavite si Saltrat Rodell pri svojem lekarnarju še danes in poslužite se ga takoj zvečer.

Stalno zalogo domačega in ostravskega koksala Mejovšek, Maribor, Tattenbachova 13. 176

Kupim kožo, dobro mlekarico, Marchel, Studenti pri Mariboru, Stritarjeva 19. 174

Hranilne knjižice vseh hranilnic kupim in izplačam takoj gotovino. Ponudbe pod »Transport« na anončni biro Hinko Sax, Maribor. 168

Cirilova knjigarna v Mariboru, Aleksandrova c. 6

priporoča gg. duhovnikom sledeče knjige:

Schmüger F.: Heiliges Heldentum, kart. Din 80.—

Herget: Heiliger Idealismus, kart. Din 60.—

Lippert: Der Mensch Job redet mi Gott, polusnje Din 116.—

Münch: Näher zum göttlichen Heiland, kart. Din 36.—

Krajewsky: Christus bei den Kindern, kart. Din 40.—

Pfiegler: An junge Menschen (Betrachtungen und Ansprachen), 2 Bände broš. Din 96.—

Schmedding: Erziehung zum Mitleben des Kirchenjahres in der Schule, kart. Din 28.—

Fattinger: Der Katechet erzählt, vez. Din 100.—, katere tretja naklada izide koncem januarja. Gospodom katehetom, ki se zanimajo za to katehitično novost, toplo priporočamo in prosimo, da si jo čimprej naročijo, da jim lahko preskrbimo zadostno število izvodov.

Ure, zlatnino, poročne prstane dobite na obroke, hranilne knjižice, za staro zlato in srebro pri Ignacu Jan, Maribor, v gradu. 157

LA visokodebelna sadna drevesca od sort: Kana, London peping, Baumanka, Ontar o. Jonathan itd., jabolčne in hruškove divjake, cepljeno trsje: Laški rizling, burgundec, muškati itd. nudi: Drevesničarstvo in trsničarstvo Vinko Hrastnik, Št. Ilj pri Velenju. 81

Vsim se nudi prilika, da se Vam temeljito osnažijo, emajlirajo, ponikljajo, izbrusijo kroglišča, ležaji in obnove kot nova dvokolesa. Shramba motorjev in koles. Ilitro, točno in solidno izvrši mehanična delavnica Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. Javite potrebo z dopisnico, pridem na dom. 47

Cepljene trte iz vrst trsnega izbora in tudi sadna drevesa nudi, dokler še bode trajala zaloga, I. Trsničarska zadruga v Sloveniji, p. Juršinci pri Ptuj. Pišite po cenik. 7

Denar je dobro naložen,
če se poslužite nakupa v 1192
TRPINOVEB BAZARJU, MARIBOR,
Vetrinjska ulica 15.

Inserirajte!

Naši javnosti!

Vse, kar dobimo gotovine iz starih posojil, izplačujemo vlagateljem s starimi vlogami v enakih zneskih. Upamo, da se bodo te razmere kedaj boljšale.

Vse nove vloge imamo stalno razpoložljive. Vsak vlagatelj, ki na novo vlaga, lahko dobi od nove vloge vsaki dan vso svoto nazaj. Teh vlog imamo preko 1.500.000 Din.

Ves denar, pri nas naložen, je popolnoma varen. Naše naložbe pri 15 denarnih zavodih ne bodo utrpeli nikake škode, vsa naša posojila so zavarovana s hipotekami. Poleg tega imamo lastne milijonske rezerve, če bi tudi kaka izguba kje nastala, in končno jamči za varnost vlog v znesku 55.000.000 Din 4675 članov s premoženjem okrog 500.000.000 Din.

Z našimi hranilnimi knjižicami se ne trguje, vsak zahteva za nje celotno svoto.

Ne nasedajte ljudem, ki se zastonj trudijo, da bi z lažmi omajali zaupanje javnosti napram našemu zavodu.

Če tudi ne moremo sami v celoti kljubovati svetovni gospodarski in domači denarni krizi, vendar pa smo v moči kljubovati ji tako, da bodo naši vlagatelji obvarovani vsake škode.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospeske-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

3

Ljudska posojilnica v Celju

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih
... obrestnje najboljše ...
Denar je pri njej naložen po-
... polnoma varno. ...

Za hranilne vloge jamči poleg re-
zerv in hiš nad 5000 članov-po-
sestnikov z vsem svojim pre-
... moženjem! ...